ΚΟΙΝΗ ΘΕΣΗ (ΕΚ) αριθ. 49/2000

που καθορίστηκε από το Συμβούλιο στις 10 Οκτωβρίου 2000

για την έκδοση της οδηγίας 2000/.../ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της ..., για την εξυγίανση και την εκκαθάριση των ασφαλιστικών επιχειρήσεων

(2000/C 344/02)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 47 παράγραφος 2 και το άρθρο 55,

την πρόταση της Επιτροπής [1],

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής [2],

Αποφασίζοντας με τη διαδικασία του άρθρου 251 της συνθήκης [3],

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Η πρώτη οδηγία 73/239/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 24ης Ιουλίου 1973, περί συντονισμού των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την πρόσβαση στη δραστηριότητα πρωτασφάλισης κλάδου ζημιών, πλην ασφάλειας ζωής, καθώς και την άσκησή της [4], όπως συμπληρώθηκε από την οδηγία 92/49/ΕΟΚ [5], και η πρώτη οδηγία 79/267/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Μαρτίου 1979, περί συντονισμού των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την πρόσβαση στη δραστηριότητα πρωτασφάλισης ζωής και την άσκησή της [6], όπως συμπληρώθηκε από την οδηγία 92/96/ΕΟΚ [7], προβλέπουν τη χορήγηση ενιαίας άδειας λειτουργίας στις ασφαλιστικές επιχειρήσεις από την εποπτική αρχή του κράτους μέλους καταγωγής. Αυτή η ενιαία άδεια επιτρέπει στην ασφαλιστική επιχείρηση να διεκπεραιώνει τις δραστηριότητές της στην Κοινότητα μέσω εγκατάστασης ή ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, χωρίς περαιτέρω άδεια από το κράτος μέλος υποδοχής και υπό την αποκλειστική προληπτική εποπτεία των εποπτικών αρχών του κράτους μέλους καταγωγής.

(2) Οι ασφαλιστικές οδηγίες που προβλέπουν ενιαία άδεια λειτουργίας με κοινοτικό πεδίο εφαρμογής για τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις δεν περιλαμβάνουν κανόνες συντονισμού σε περίπτωση εκκαθαριστικών διαδικασιών. Οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις, όπως και άλλα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, εξαιρούνται ρητώς του πεδίου εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1346/2000 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2000, περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας [8]. Είναι προς το συμφέρον της απρόσκοπτης λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς και της προστασίας των δανειστών να θεσπισθούν συντονισμένοι κανόνες, σε κοινοτικό επίπεδο, για τις διαδικασίες εκκαθάρισης των ασφαλιστικών επιχειρήσεων.

(3) Θα πρέπει επίσης να θεσπισθούν κανόνες συντονισμού για να εξασφαλισθεί ότι τα μέτρα εξυγίανσης που λαμβάνονται από την αρμόδια αρχή κράτους μέλους για τη διατήρηση ή την αποκατάσταση της οικονομικής ευρωστίας μιας ασφαλιστικής επιχείρησης και για την αποφυγή, κατά το δυνατόν, της διαδικασίας εκκαθάρισης, επιφέρουν πλήρη αποτελέσματα σε όλη την Κοινότητα. Τα μέτρα εξυγίανσης που καλύπτονται από την παρούσα οδηγία είναι εκείνα που θίγουν προϋπάρχοντα δικαιώματα άλλων συμβαλλομένων μερών, και όχι αυτής καθαυτής της ασφαλιστικής επιχείρησης. Τα μέτρα που προβλέπονται στο άρθρο 20 της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ και στο άρθρο 24 της οδηγίας 79/267/ΕΟΚ θα πρέπει να συμπεριληφθούν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, εφόσον πληρούν τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στον ορισμό των μέτρων εξυγίανσης.

---

(1) ΕΕ C 71 της 19.3.1987, σ. 5 και ΕΕ C 253 της 6.10.1989, σ. 3.

(2) ΕΕ C 319 της 30.11.1987, σ. 10.

(3) Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 15ης Μαρτίου 1989 (ΕΕ C 96 της 17.4.1989, σ. 99), η οποία επιβεβαιώθηκε στις 2 Δεκεμβρίου 1993, κοινή θέση του Συμβουλίου της 10ης Οκτωβρίου 2000 και απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της ... (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

(4) ΕΕ L 228 της 16.8.1973, σ. 3· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 95/26/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 168 της 18.7.1995, σ. 7).

(5) Οδηγία 92/49/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την πρωτασφάλιση, εκτός της ασφάλειας ζωής και για την τροποποίηση των οδηγιών 73/239/ΕΟΚ και 88/357/ΕΟΚ (τρίτη οδηγία για την πρωτασφάλιση εκτός της ασφάλειας ζωής) (ΕΕ L 228 της 11.8.1992, σ. 1).

(6) ΕΕ L 63 της 13.3.1979, σ. 1· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 95/26/ΕΚ.

(7) Οδηγία 92/96/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 10ης Νοεμβρίου 1992, για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την πρωτασφάλιση ζωής, και για την τροποποίηση των οδηγιών 79/267/ΕΟΚ και 90/619/ΕΟΚ (τρίτη οδηγία σχετικά με την ασφάλεια ζωής) (ΕΕ L 360 της 9.12.1992, σ. 1).

(8) ΕΕ L 160 της 30.6.2000, σ. 1.

(4) Η παρούσα οδηγία έχει κοινοτικό πεδίο εφαρμογής στο οποίο εμπίπτουν οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις, όπως αυτές ορίζονται στις οδηγίες 73/239/ΕΟΚ και 79/267/ΕΟΚ, οι οποίες έχουν την έδρα τους στην Κοινότητα, τα κοινοτικά υποκαταστήματα των ασφαλιστικών επιχειρήσεων, οι οποίες έχουν την έδρα τους σε τρίτες χώρες, καθώς επίσης οι πιστωτές που διαμένουν στην Κοινότητα. Η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να ρυθμίζει τα αποτελέσματα των μέτρων εξυγίανσης και των εκκαθαριστικών διαδικασιών έναντι τρίτων χωρών.

(5) Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να αφορά εκκαθαριστικές διαδικασίες ανεξάρτητα από το αν αυτές βασίζονται σε αφερεγγυότητα ή από το εάν είναι υποχρεωτικές ή εκούσιες. Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να εφαρμόζεται στις συλλογικές διαδικασίες, όπως αυτές ορίζονται από το δίκαιο του κράτους μέλους καταγωγής, σύμφωνα με το άρθρο 9, οι οποίες αφορούν τη ρευστοποίηση του ενεργητικού μιας ασφαλιστικής επιχείρησης και τη διανομή του προϊόντος του. Στο πεδίο της παρούσας οδηγίας, θα πρέπει να εμπίπτουν επίσης οι εκκαθαριστικές διαδικασίες, οι οποίες, παρόλο που δεν βασίζονται σε αφερεγγυότητα, συνεπάγονται την προνομιακή μεταχείριση των απαιτήσεων εξ ασφαλίσεως, σύμφωνα με το άρθρο 10. Οι απαιτήσεις των εργαζομένων μιας ασφαλιστικής επιχείρησης που απορρέουν από σύμβαση απασχόλησης ή εργασιακή σχέση θα πρέπει να μπορούν να υποκαθίστανται από εθνικό σύστημα εγγύησης αποδοχών. Αυτές οι υποκατασταθείσες απαιτήσεις θα πρέπει να επωφελούνται από τη μεταχείριση που προβλέπεται από το δίκαιο του κράτους μέλους καταγωγής (lex concursus) σύμφωνα με τις αρχές της παρούσας οδηγίας. Οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας θα πρέπει να εφαρμόζονται καταλλήλως, στις διάφορες περιπτώσεις εκκαθαριστικών διαδικασιών.

(6) Η λήψη μέτρων εξυγίανσης δεν εμποδίζει την έναρξη διαδικασιών εκκαθάρισης. Οι διαδικασίες εκκαθάρισης μπορούν να κινούνται είτε εν ανυπαρξία είτε μετά τη λήψη μέτρων εξυγίανσης. Οι διαδικασίες εκκαθάρισης μπορούν να τερματίζονται με συμβιβασμό ή άλλα ανάλογα μέτρα, στα οποία συμπεριλαμβάνονται τα μέτρα εξυγίανσης.

(7) Ο ορισμός του υποκαταστήματος, σύμφωνα με τις υφιστάμενες αρχές περί αφερεγγυότητας, θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη την ενιαία νομική προσωπικότητα της ασφαλιστικής επιχείρησης. Το δίκαιο του κράτους μέλους καταγωγής θα πρέπει να καθορίζει τον τρόπο με τον οποίο θα αντιμετωπίζονται, κατά την εκκαθάριση της ασφαλιστικής επιχείρησης, το ενεργητικό και το παθητικό των ανεξαρτήτων προσώπων τα οποία τυγχάνουν μονίμως εξουσιοδοτημένα να ενεργούν ως αντιπρόσωποι της ασφαλιστικής επιχείρησης.

(8) Θα πρέπει να γίνεται διάκριση μεταξύ, αφενός, των αρχών που είναι αρμόδιες για τα μέτρα εξυγίανσης και τις εκκαθαριστικές διαδικασίες και, αφετέρου, των εποπτικών αρχών των ασφαλιστικών επιχειρήσεων. Οι αρμόδιες αρχές είναι δυνατόν να είναι διοικητικές ή δικαστικές αρχές διεπόμενες από το δίκαιο του κράτους μέλους. Η παρούσα οδηγία δεν αποβλέπει στην εναρμόνιση της εθνικής νομοθεσίας που αφορά την ανάθεση αρμοδιοτήτων μεταξύ αυτών των αρχών.

(9) Η παρούσα οδηγία δεν έχει στόχο την εναρμόνιση της εθνικής νομοθεσίας που αφορά τα μέτρα εξυγίανσης και τις εκκαθαριστικές διαδικασίες αλλά στοχεύει στην εξασφάλιση της αμοιβαίας αναγνώρισης των μέτρων εξυγίανσης των κρατών μελών, καθώς και της νομοθεσίας που αφορά την εκκαθάριση ασφαλιστικών επιχειρήσεων, καθώς επίσης της αναγκαίας συνεργασίας. Αυτή η αμοιβαία αναγνώριση υλοποιείται στην παρούσα οδηγία μέσω των αρχών της ενότητας, καθολικότητας, συντονισμού, δημοσιότητας, ισότιμης μεταχείρισης και προστασίας των ασφαλιστικών πιστωτών.

(10) Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής θα πρέπει να είναι οι μόνες αρμόδιες να λαμβάνουν αποφάσεις για τις διαδικασίες εκκαθάρισης που αφορούν ασφαλιστικές επιχειρήσεις (αρχή της ενότητας). Οι διαδικασίες αυτές θα πρέπει να παράγουν αποτελέσματα σε όλη την Κοινότητα και να αναγνωρίζονται από όλα τα κράτη μέλη. Κατά την εκκαθαριστική διαδικασία, θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη, κατά γενικό κανόνα, το σύνολο του ενεργητικού και του παθητικού της ασφαλιστικής επιχείρησης (αρχή της καθολικότητας).

(11) Το δίκαιο του κράτους μέλους καταγωγής θα πρέπει να διέπει την απόφαση εκκαθάρισης ασφαλιστικής επιχείρησης, την εκκαθαριστική διαδικασία αυτή καθαυτή και τα αποτελέσματά της, τόσο τα ουσιαστικά όσο και τα διαδικαστικά, επί των οικείων προσώπων και νομικών σχέσεων, εκτός εάν η παρούσα οδηγία προβλέπει άλλως. Συνεπώς, όλες οι προϋποθέσεις της έναρξης, διεξαγωγής και περάτωσης της εκκαθαριστικής διαδικασίας θα πρέπει να διέπονται, κατά κανόνα, από το δίκαιο του κράτους μέλους καταγωγής. Προκειμένου να διευκολυνθεί η εφαρμογή της, η παρούσα οδηγία θα πρέπει να περιλαμβάνει μη εξαντλητικό κατάλογο των πτυχών, οι οποίες ειδικότερα υπάγονται στο γενικό κανόνα του δικαίου του κράτους μέλους καταγωγής.

(12) Οι εποπτικές αρχές του κράτους μέλους καταγωγής και οι εποπτικές αρχές όλων των άλλων κρατών μελών θα πρέπει να ενημερώνονται επειγόντως για την έναρξη της εκκαθαριστικής διαδικασίας (αρχή του συντονισμού).

(13) Κατά τις διαδικασίες εκκαθάρισης, έχει υψίστη σημασία η προστασία των ασφαλισμένων, των κατόχων ασφαλιστηρίων συμβολαίων, των δικαιούχων και κάθε ζημιωθέντα, οι οποίοι έχουν δικαίωμα άσκησης ευθείας αγωγής κατά της ασφαλιστικής επιχείρησης όσον αφορά απαίτηση εξ ασφαλιστικών πράξεων. Η προστασία αυτή δεν θα πρέπει να καλύπτει απαιτήσεις οι οποίες δεν προκύπτουν από υποχρεώσεις βάσει ασφαλιστηρίων συμβολαίων ή ασφαλιστικών πράξεων αλλά από αστική ευθύνη αντιπροσώπου κατά τη διάρκεια διαπραγματεύσεων για τις οποίες, σύμφωνα με το δίκαιο που διέπει το ασφαλιστήριο συμβόλαιο ή την ασφαλιστική πράξη, ο συγκεκριμένος αντιπρόσωπος δεν φέρει ευθύνη δυνάμει του εν λόγω ασφαλιστηρίου συμβολαίου ή της εν λόγω ασφαλιστικής πράξης. Προκειμένου να επιτευχθεί αυτός ο στόχος, τα κράτη μέλη θα πρέπει να μεριμνούν ώστε οι ασφαλιστικοί πιστωτές να τυγχάνουν

ειδικής μεταχείρισης σύμφωνα με μία από τις δύο εναλλακτικές μεθόδους που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία. Τα κράτη μέλη δύνανται να επιλέγουν μεταξύ, αφενός, της απολύτου προνομιακής μεταχείρισης των ασφαλιστικών απαιτήσεων όσον αφορά τα στοιχεία του ενεργητικού που απαρτίζουν τις τεχνικές προβλέψεις και, αφετέρου, της κατάταξης των ασφαλιστικών απαιτήσεων σε ειδική σειρά, της οποίας θα προτάσσονται μόνον απαιτήσεις επί των μισθών, κοινωνικής ασφάλισης, φόρων και εμπραγμάτων δικαιωμάτων, όσον αφορά το σύνολο του ενεργητικού της ασφαλιστικής επιχείρησης. Καμία από τις δύο μεθόδους που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία δεν εμποδίζει ένα κράτος μέλος να ορίζει σειρά κατάταξης μεταξύ διαφορετικών κατηγοριών ασφαλιστικών απαιτήσεων.

(14) Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να εξασφαλίζει την κατάλληλη ισορροπία μεταξύ της προστασίας των ασφαλιστικών πιστωτών και άλλων προνομιακών πιστωτών που προστατεύονται από το δίκαιο των κρατών μελών και όχι να εναρμονίζει τα διάφορα συστήματα προνομιακών πιστωτών που υφίστανται στα κράτη μέλη.

(15) Οι δύο εναλλακτικές μέθοδοι για τη μεταχείριση ασφαλιστικών απαιτήσεων θεωρούνται ουσιαστικά ισοδύναμες. Η πρώτη μέθοδος εξασφαλίζει τη διάθεση στοιχείων του ενεργητικού που απαρτίζουν τις τεχνικές προβλέψεις για την ικανοποίηση ασφαλιστικών απαιτήσεων, ενώ η δεύτερη μέθοδος εξασφαλίζει στις ασφαλιστικές απαιτήσεις θέση στην κατάταξη των πιστωτών, βάσει της οποίας ικανοποιούνται όχι μόνον από τα στοιχεία του ενεργητικού που απαρτίζουν τις τεχνικές προβλέψεις αλλά από το σύνολο του ενεργητικού της ασφαλιστικής επιχείρησης.

(16) Τα κράτη μέλη τα οποία, προκειμένου να προστατεύσουν τους ασφαλιστικούς πιστωτές, επιλέγουν τη μέθοδο σύμφωνα με την οποία χορηγείται στις απαιτήσεις εξ ασφαλίσεως απόλυτη προνομιακή μεταχείριση όσον αφορά τα στοιχεία του ενεργητικού που απαρτίζουν τις τεχνικές προβλέψεις, θα πρέπει να απαιτούν από τις ασφαλιστικές τους επιχειρήσεις να καταρτίζουν και να ενημερώνουν ειδικό μητρώο αυτών των στοιχείων του ενεργητικού. Αυτό το μητρώο συνιστά χρήσιμο μέσον για την εξακρίβωση των στοιχείων του ενεργητικού που διατίθενται για την ικανοποίηση αυτών των απαιτήσεων.

(17) Προκειμένου να ενισχυθεί η ισοδυναμία των δύο μεθόδων μεταχείρισης των απαιτήσεων εξ ασφαλίσεως, η παρούσα οδηγία θα πρέπει να υποχρεώνει τα κράτη μέλη, τα οποία εφαρμόζουν τη μέθοδο η οποία ορίζεται στο άρθρο 10 παράγραφος 1 στοιχείο β), να απαιτούν από κάθε ασφαλιστική επιχείρηση να παρουσιάζει, ανά πάσα στιγμή, και ανεξάρτητα από ενδεχόμενη εκκαθάριση, τις απαιτήσεις, οι οποίες, σύμφωνα με αυτή τη μέθοδο, μπορούν να έχουν προτεραιότητα έναντι των απαιτήσεων εξ ασφαλίσεως και οι οποίες έχουν καταχωρηθεί στους λογαριασμούς της ασφαλιστικής επιχείρησης, ως στοιχεία του ενεργητικού, τα οποία, σύμφωνα με τις ισχύουσες ασφαλιστικές οδηγίες, επιτρέπεται να απαρτίζουν τις τεχνικές προβλέψεις.

(18) Το κράτος μέλος καταγωγής θα πρέπει να είναι σε θέση να προβλέπει ότι, αν στα δικαιώματα των ασφαλιστικών πιστωτών έχει υποκατασταθεί σύστημα εγγύησης συνεστημένο στο κράτος μέλος καταγωγής, οι απαιτήσεις εξ αυτού του συστήματος δεν θα πρέπει να απολαύουν της μεταχείρισης των απαιτήσεων εξ ασφαλίσεως, η οποία προβλέπεται στην παρούσα οδηγία.

(19) Η έναρξη της διαδικασίας εκκαθάρισης θα πρέπει να συνεπάγεται την ανάκληση της άδειας λειτουργίας που έχει χορηγηθεί στην ασφαλιστική επιχείρηση, εκτός εάν αυτή η άδεια έχει ήδη ανακληθεί προηγουμένως.

(20) Η απόφαση έναρξης διαδικασίας εκκαθάρισης, η οποία δύναται να επιφέρει αποτελέσματα σε όλη την Κοινότητα σύμφωνα με την αρχή της καθολικότητας, θα πρέπει να τυγχάνει της κατάλληλης δημοσιότητας εντός της Κοινότητας. Προκειμένου να προστατεύονται τα ενδιαφερόμενα μέρη, η απόφαση θα πρέπει να δημοσιεύεται σύμφωνα με τις προβλεπόμενες στο κράτος μέλος καταγωγής διαδικασίες, καθώς επίσης στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, περαιτέρω δε, με οποιοδήποτε άλλο μέσον που θα αποφασίζουν οι εποπτικές αρχές των άλλων κρατών μελών στην επικράτειά τους. Εκτός από τη δημοσίευση της απόφασης, οι γνωστοί πιστωτές, οι οποίοι διαμένουν στην Κοινότητα, θα πρέπει να ενημερώνονται για την απόφαση αυτή ατομικά. Η εν λόγω ενημέρωση θα πρέπει να περιλαμβάνει τουλάχιστον τα στοιχεία που ορίζει η παρούσα οδηγία. Οι εκκαθαριστές θα πρέπει να ενημερώνουν σε τακτά χρονικά διαστήματα τους πιστωτές για την πρόοδο της εκκαθαριστικής διαδικασίας.

(21) Οι πιστωτές θα πρέπει να έχουν το δικαίωμα, κατά την εκκαθαριστική διαδικασία, να αναγγέλλουν απαιτήσεις ή να υποβάλλουν γραπτές παρατηρήσεις. Οι απαιτήσεις πιστωτών που διαμένουν σε διαφορετικά κράτη μέλη από το κράτος μέλος καταγωγής, θα πρέπει να αντιμετωπίζονται με τον ίδιο τρόπο όπως και οι ισοδύναμες απαιτήσεις που προβάλλονται στο κράτος μέλος καταγωγής και χωρίς να τυγχάνουν οποιασδήποτε διάκρισης για λόγους εθνικότητας ή διαμονής (αρχή της ισότιμης μεταχείρισης).

(22) Στα μέτρα εξυγίανσης που θεσπίζονται από την αρμόδια αρχή κράτους μέλους θα πρέπει να εφαρμόζονται, δυνάμει της παρούσας οδηγίας, οι αυτές αρχές, mutatis mutandis, με εκείνες που προβλέπονται στις εκκαθαριστικές διαδικασίες. Η δημοσίευση αυτών των μέτρων εξυγίανσης θα πρέπει να πραγματοποιείται μόνον σε περίπτωση κατά την οποία η άσκηση ενδίκου μέσου στο κράτος μέλος καταγωγής είναι δυνατή για διάδικα μέρη διαφορετικά από αυτήν καθαυτή την ασφαλιστική επιχείρηση. 'Οταν τα μέτρα εξυγίανσης θίγουν αποκλειστικά τα δικαιώματα μετόχων, μελών ή υπαλλήλων της ασφαλιστικής επιχείρησης, οι οποίοι ενεργούν υπ' αυτή την ιδιότητα, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να καθορίζουν τον τρόπο με τον οποίο τα θιγόμενα μέρη θα πρέπει να ενημερώνονται σύμφωνα με την οικεία νομοθεσία.

(23) Η παρούσα οδηγία προβλέπει συντονισμένους κανόνες για τον καθορισμό του εφαρμοστέου δικαίου στα μέτρα εξυγίανσης και στις διαδικασίες εκκαθάρισης των ασφαλιστικών επιχειρήσεων. Η παρούσα οδηγία δεν στοχεύει στη θέσπιση κανόνων ιδιωτικού διεθνούς δικαίου που θα καθορίζουν το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβάσεις και σε άλλες έννομες σχέσεις. Ειδικότερα, η παρούσα οδηγία δεν στοχεύει στη ρύθμιση των εφαρμοστέων κανόνων για την ύπαρξη σύμβασης, τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των μερών και τον υπολογισμό των χρεών.

(24) Ο γενικός κανόνας της παρούσας οδηγίας, σύμφωνα με τον οποίο τα μέτρα εξυγίανσης και οι διαδικασίες εκκαθάρισης διέπονται από το δίκαιο του κράτους μέλους καταγωγής, θα πρέπει να έχει ορισμένες εξαιρέσεις, προκειμένου να προστατεύεται η εύλογη εμπιστοσύνη και η ασφάλεια ορισμένων συναλλαγών σε κράτη μέλη διαφορετικά από το κράτος μέλος καταγωγής. Αυτές οι εξαιρέσεις θα πρέπει να αφορούν τα αποτελέσματα των εν λόγω μέτρων εξυγίανσης ή των εκκαθαριστικών διαδικασιών επί ορισμένων συμβάσεων και δικαιωμάτων, εμπράγματων δικαιωμάτων τρίτων, επιφύλαξης κυριότητος, συμψηφισμού, οργανωμένων αγορών, επιβλαβών πράξεων, αποκτώντων τρίτων και της εκκρεμοδικίας.

(25) Η εξαίρεση όσον αφορά τα αποτελέσματα των μέτρων εξυγίανσης και των εκκαθαριστικών διαδικασιών επί ορισμένων συμβάσεων και δικαιωμάτων που προβλέπονται στο άρθρο 19, θα πρέπει να περιορίζεται σε αυτού του είδους τα αποτελέσματα και δεν θα πρέπει να περιλαμβάνει άλλα θέματα που αφορούν τα μέτρα εξυγίανσης και τις διαδικασίες εκκαθάρισης, όπως η αναγγελία, εξακρίβωση, αποδοχή και κατάταξη των απαιτήσεων που αφορούν αυτές τις συμβάσεις και δικαιώματα και τα οποία θα πρέπει να διέπονται από το δίκαιο του κράτους μέλους καταγωγής.

(26) Τα αποτελέσματα των μέτρων εξυγίανσης ή των εκκαθαριστικών διαδικασιών όσον αφορά την εκκρεμοδικία θα πρέπει να διέπονται από το δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο υφίσταται η εκκρεμοδικία σχετικά με στοιχείο του ενεργητικού ή δικαίωμα του οποίου έχει απεκδυθεί η ασφαλιστική επιχείρηση, ως εξαίρεση στην εφαρμογή του δικαίου του κράτους μέλους καταγωγής. Τα αποτελέσματα αυτών των μέτρων και διαδικασιών όσον αφορά τις επί μέρους πράξεις εκτέλεσης που προκύπτουν από την εκκρεμοδικία, θα πρέπει να διέπονται από το δίκαιο του κράτους μέλους καταγωγής, σύμφωνα με το γενικό κανόνα της παρούσας οδηγίας.

(27) Όλα τα πρόσωπα, στα οποία διαβιβάζονται ή τα οποία παρέχουν πληροφορίες που αφορούν τις διαδικασίες ανακοίνωσης που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία, θα πρέπει να δεσμεύονται από το επαγγελματικό απόρρητο, κατά τρόπο ίδιο με εκείνο που ορίζεται στο άρθρο 16 της οδηγίας 92/49/ΕΟΚ και στο άρθρο 15 της οδηγίας 92/96/ΕΟΚ, με εξαίρεση τις δικαστικές αρχές για οποίες εφαρμόζεται η ειδική εθνική νομοθεσία.

(28) Για τους σκοπούς μόνον της εφαρμογής των διατάξεων της παρούσας οδηγίας στα μέτρα εξυγίανσης και τις εκκαθαριστικές διαδικασίες που αφορούν τα ευρισκόμενα στην Κοινότητα υποκαταστήματα μιας ασφαλιστικής επιχείρησης, της οποίας η έδρα ευρίσκεται σε τρίτη χώρα, ως κράτος μέλος καταγωγής θα πρέπει να ορίζεται το κράτος μέλος στο οποίο ευρίσκεται το υποκατάστημα και ως εποπτικές αρχές και αρμόδιες αρχές, οι αρχές του εν λόγω κράτους μέλους.

(29) Στην περίπτωση κατά την οποία υποκαταστήματα ασφαλιστικής επιχείρησης, της οποίας η έδρα ευρίσκεται εκτός της Κοινότητας, είναι εγκατεστημένα σε περισσότερα από ένα κράτη μέλη, κάθε υποκατάστημα θα πρέπει να αντιμετωπίζεται αυτόνομα σε ό,τι αφορά την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας. Σ' αυτή την περίπτωση, οι αρμόδιες και οι εποπτικές αρχές, καθώς και οι διαχειριστές και οι εκκαθαριστές, θα πρέπει να προσπαθούν να συντονίζουν τις δράσεις τους,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΤΙΤΛΟΣ Ι

ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

Άρθρο 1

Πεδίο εφαρμογής

1. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται στα μέτρα εξυγίανσης και τις διαδικασίες εκκαθάρισης των ασφαλιστικών επιχειρήσεων.

2. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται επίσης, στο βαθμό που προβλέπεται στο άρθρο 30, στα μέτρα εξυγίανσης και στις διαδικασίες εκκαθάρισης οι οποίες αφορούν τα ευρισκόμενα στο έδαφος της Κοινότητας υποκαταστήματα ασφαλιστικών επιχειρήσεων, η έδρα των οποίων ευρίσκεται εκτός της Κοινότητας.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας νοούνται ως:

α) «ασφαλιστική επιχείρηση»: η επιχείρηση που έχει λάβει επίσημη άδεια λειτουργίας σύμφωνα με το άρθρο 6 της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ ή το άρθρο 6 της οδηγίας 79/267/ΕΟΚ·

β) «υποκατάστημα»: κάθε μόνιμη παρουσία μιας ασφαλιστικής επιχείρησης στο έδαφος ενός κράτους μέλους εκτός του κράτους μέλους καταγωγής, η οποία ασκεί ασφαλιστικές εργασίες·

γ) «μέτρα εξυγίανσης»: όσα μέτρα συνεπάγονται οιαδήποτε παρέμβαση διοικητικών ή δικαστικών αρχών και σκοπό έχουν να διαφυλάξουν ή να αποκαταστήσουν την οικονομική κατάσταση ασφαλιστικής επιχείρησης και τα οποία είναι δυνατόν να θίξουν προϋπάρχοντα δικαιώματα άλλων συμβαλλομένων μερών και όχι αυτής καθαυτής της ασφαλιστικής επιχείρησης, περιλαμβανομένων, μεταξύ άλλων, των μέτρων που συνεπάγονται τη δυνατότητα αναστολής πληρωμών, αναστολής εκτελεστικών μέτρων ή μείωσης των απαιτήσεων·

δ) «διαδικασίες εκκαθάρισης»: οι συλλογικές διαδικασίες που συνεπάγονται τη ρευστοποίηση του ενεργητικού μιας ασφαλιστικής επιχείρησης και τη διανομή των εσόδων μεταξύ των πιστωτών, των μετόχων ή των μελών, όπως ενδείκνυται, και οι οποίες οπωσδήποτε συνεπάγονται παρέμβαση των διοικητικών ή δικαστικών αρχών ενός κράτους μέλους, ακόμη και όταν οι συλλογικές διαδικασίες περατώνονται με συμβιβασμό ή άλλο ανάλογο μέτρο, είτε βασίζονται σε αφερεγγυότητα, είτε όχι, και είτε είναι εκούσιες είτε υποχρεωτικές·

ε) «κράτος μέλος καταγωγής»: το κράτος μέλος το οποίο έχει χορηγήσει την άδεια λειτουργίας της ασφαλιστικής επιχείρησης, σύμφωνα με το άρθρο 6 της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ ή το άρθρο 6 της οδηγίας 79/267/ΕΟΚ·

στ) «κράτος μέλος υποδοχής»: το κράτος μέλος εκτός του κράτους μέλους καταγωγής στο οποίο η ασφαλιστική επιχείρηση έχει υποκατάστημα·

ζ) «αρμόδιες αρχές»: οι διοικητικές ή δικαστικές αρχές των κρατών μελών, οι οποίες είναι αρμόδιες για τους σκοπούς των μέτρων εξυγίανσης ή των διαδικασιών εκκαθάρισης·

η) «εποπτικές αρχές»: οι αρμόδιες αρχές, κατά την έννοια του άρθρου 1 στοιχείο ια) της οδηγίας 92/49/ΕΟΚ και του άρθρου 1 παράγραφος 1 της οδηγίας 92/96/ΕΟΚ·

θ) «διαχειριστής»: κάθε πρόσωπο ή όργανο, διοριζόμενο από τις αρμόδιες αρχές, έργο του οποίου είναι η διαχείριση των μέτρων εξυγίανσης·

ι) «εκκαθαριστής»: κάθε πρόσωπο ή όργανο, διοριζόμενο από τις αρμόδιες αρχές, ή, κατά περίπτωση, από τα διοικητικά όργανα ασφαλιστικής επιχείρησης, έργο του οποίου είναι η διαχείριση των διαδικασιών εκκαθάρισης·

ια) «απαίτηση εξ ασφαλίσεως»: κάθε ποσό που οφείλει η ασφαλιστική επιχείρηση σε ασφαλισμένους, κατόχους ασφαλιστηρίων συμβολαίων, δικαιούχους ή σε κάθε ζημιωθέντα, οι οποίοι έχουν δικαίωμα άσκησης ευθείας αγωγής κατά της ασφαλιστικής επιχείρησης, το οποίο απορρέει από ασφαλιστήριο συμβόλαιο ή από ασφαλιστική πράξη προβλεπόμενη από τις παραγράφους 2 και 3 του άρθρου 1 της οδηγίας 79/267/ΕΚ, με αντικείμενο πρωτασφάλιση, περιλαμβανομένων των ποσών που αποθεματοποιούνται για τα προαναφερόμενα πρόσωπα, όταν δεν έχουν ακόμη καταστεί γνωστά ορισμένα στοιχεία της οφειλής. Τα ασφάλιστρα που οφείλονται από ασφαλιστική επιχείρηση ως αποτέλεσμα μη κατάρτισης ή ακύρωσης αυτών των ασφαλιστήριων συμβολαίων και ασφαλιστικών πράξεων σύμφωνα με το δίκαιο που εφαρμόζεται σε αυτά τα ασφαλιστήρια συμβόλαια ή τις πράξεις πριν από την έναρξη των διαδικασιών εκκαθάρισης, θεωρούνται επίσης απαιτήσεις εξ ασφαλίσεως.

ΤΙΤΛΟΣ II

ΜΕΤΡΑ ΕΞΥΓΙΑΝΣΗΣ

Άρθρο 3

Πεδίο εφαρμογής

Ο παρών τίτλος εφαρμόζεται στα μέτρα εξυγίανσης, όπως ορίζονται στο άρθρο 2 στοιχείο γ).

Άρθρο 4

Λήψη μέτρων εξυγίανσης — Εφαρμοστέο δίκαιο

1. Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής είναι οι μόνες αρμόδιες να αποφασίζουν για τα μέτρα εξυγίανσης, που αφορούν μια ασφαλιστική επιχείρηση, συμπεριλαμβανομένων των υποκαταστημάτων της σε άλλα κράτη μέλη. Τα μέτρα εξυγίανσης δεν εμποδίζουν την έναρξη, από το κράτος μέλος καταγωγής, διαδικασιών εκκαθάρισης.

2. Τα μέτρα εξυγίανσης διέπονται από τους νόμους, κανονισμούς και διαδικασίες που ισχύουν στο κράτος μέλος καταγωγής, εκτός αν άλλως ορίζεται στα άρθρα 19 έως 26.

3. Τα μέτρα εξυγίανσης παράγουν πλήρη αποτελέσματα σε ολόκληρη την Κοινότητα, σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους καταγωγής χωρίς άλλες διατυπώσεις, καθώς και έναντι τρίτων σε άλλα κράτη μέλη, ακόμη και αν το δίκαιο αυτών των άλλων κρατών μελών δεν προβλέπει τέτοια μέτρα εξυγίανσης ή εξαρτά την εφαρμογή τους από προϋποθέσεις οι οποίες δεν πληρούνται.

4. Τα μέτρα εξυγίανσης παράγουν τα αποτελέσματά τους σε ολόκληρη την Κοινότητα μόλις παράγουν τα αποτελέσματά τους στο κράτος μέλος όπου έχουν ληφθεί.

Άρθρο 5

Ενημέρωση των εποπτικών αρχών

Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής ενημερώνουν επειγόντως τις εποπτικές αρχές του κράτους μέλους καταγωγής σχετικά με την απόφασή τους για οιοδήποτε μέτρο εξυγίανσης, ει δυνατόν πριν από τη λήψη του ή, άλλως, αμέσως μετά. Οι εποπτικές αρχές του κράτους μέλους καταγωγής ειδοποιούν επειγόντως τις εποπτικές αρχές όλων των άλλων κρατών μελών για την απόφαση να λάβουν μέτρα εξυγίανσης, καθώς και για τα ενδεχόμενα πρακτικά αποτελέσματα των μέτρων αυτών.

'Αρθρο 6

Δημοσίευση

1. Σε περίπτωση που μπορεί να ασκηθεί ένδικο μέσο κατά μέτρου εξυγίανσης στο κράτος μέλος καταγωγής, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής, ο διαχειριστής ή κάθε πρόσωπο το οποίο είναι εξουσιοδοτημένο προς τούτο στο κράτος μέλος καταγωγής, δημοσιοποιούν την απόφαση τους περί μέτρου εξυγίανσης, σύμφωνα με τις διαδικασίες δημοσίευσης που προβλέπονται στο κράτος μέλος καταγωγής και, περαιτέρω, δημοσιεύουν, με την πρώτη ευκαιρία, απόσπασμα του εγγράφου με το οποίο θεσπίζεται το μέτρο εξυγίανσης στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*. Οι εποπτικές αρχές όλων των άλλων κρατών μελών που έχουν ενημερωθεί για την απόφαση περί μέτρου εξυγίανσης, σύμφωνα με το άρθρο 5, μπορούν να εξασφαλίζουν τη δημοσίευση αυτής της απόφασης στην επικράτειά τους, κατά τον τρόπο που κρίνουν κατάλληλο.

2. Η δημοσίευση που προβλέπεται στην παράγραφο 1 προσδιορίζει επίσης την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής, το εφαρμοστέο δίκαιο, όπως προβλέπεται στο άρθρο 4 παράγραφος 2, καθώς και τον διαχειριστή που έχει τυχόν διοριστεί. Διατυπώνεται στην επίσημη γλώσσα ή σε μια από τις επίσημες γλώσσες του κράτους μέλους, στο οποίο δημοσιεύεται η ενημέρωση.

3. Τα μέτρα εξυγίανσης εφαρμόζονται ανεξάρτητα από τις διατάξεις περί δημοσίευσης που ορίζονται στις παραγράφους 1 και 2, παράγουν δε πλήρη αποτελέσματα έναντι των πιστωτών, εκτός αν οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής ή το δίκαιο του εν λόγω κράτους ορίζουν άλλως.

4. 'Οταν τα μέτρα εξυγίανσης θίγουν αποκλειστικά τα δικαιώματα μετόχων, μελών ή υπαλλήλων της ασφαλιστικής επιχείρησης που ενεργούν υπ' αυτήν την ιδιότητα, το παρόν άρθρο δεν εφαρμόζεται, εκτός εάν προβλέπεται άλλως από το δίκαιο που διέπει τα συγκεκριμένα μέτρα εξυγίανσης. Οι αρμόδιες αρχές ορίζουν τον τρόπο ενημέρωσης, σύμφωνα με την οικεία νομοθεσία, των ενδιαφερόμενων μερών που θίγονται από αυτά τα μέτρα εξυγίανσης.

'Αρθρο 7

Ενημέρωση των γνωστών πιστωτών και δικαίωμα αναγγελίας απαιτήσεων

1. Εάν το δίκαιο του κράτους μέλους καταγωγής επιβάλλει την αναγγελία απαιτήσεως για την αναγνώρισή της ή προβλέπει την αναγκαστική κοινοποίηση του μέτρου εξυγίανσης στους πιστωτές τους έχοντες συνήθη διαμονή, κατοικία ή έδρα σ' αυτό το κράτος, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής ή ο διαχειριστής ενημερώνουν και τους γνωστούς πιστωτές που έχουν συνήθη διαμονή, κατοικία ή έδρα σε άλλο κράτος μέλος, σύμφωνα με τις διαδικασίες του άρθρου 15 και του άρθρου 17 παράγραφος 1.

2. Εάν το δίκαιο του κράτους μέλους καταγωγής παρέχει στους πιστωτές, τους έχοντες συνήθη διαμονή, κατοικία ή έδρα σ' αυτό το κράτος, το δικαίωμα να αναγγέλλουν τις απαιτήσεις τους ή να υποβάλλουν παρατηρήσεις σχετικά μ' αυτές, τότε έχουν το αυτό δικαίωμα να αναγγέλλουν τις απαιτήσεις τους ή να υποβάλλουν παρατηρήσεις και οι πιστωτές οι έχοντες συνήθη διαμονή, κατοικία ή έδρα σε άλλο κράτος μέλος, σύμφωνα με τις διαδικασίες που ορίζονται στο άρθρο 16 και στο άρθρο 17 παράγραφος 2.

ΤΙΤΛΟΣ III

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΗΣ

'Αρθρο 8

'Εναρξη των διαδικασιών εκκαθάρισης — Ενημέρωση των εποπτικών αρχών

1. Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής είναι οι μόνες αρμόδιες να λαμβάνουν απόφαση για την έναρξη διαδικασίας εκκαθάρισης όσον αφορά ασφαλιστική επιχείρηση, συμπεριλαμβανομένων των υποκαταστημάτων της σε άλλα κράτη μέλη. Η απόφαση αυτή είναι δυνατόν να λαμβάνεται είτε εν ανυπαρξία, είτε μετά τη λήψη μέτρων εκκαθάρισης.

2. Απόφαση σχετικά με την έναρξη διαδικασίας εκκαθάρισης ασφαλιστικής επιχείρησης, συμπεριλαμβανομένων των υποκαταστημάτων της σε άλλα κράτη μέλη, λαμβανόμενη σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους καταγωγής, αναγνωρίζεται, χωρίς άλλες διατυπώσεις, στην επικράτεια όλων των άλλων κρατών μελών και παράγει αποτελέσματα μόλις αρχίσει να παράγει αποτελέσματα στο κράτος μέλος έναρξης της διαδικασίας.

3. Οι εποπτικές αρχές του κράτους μέλους καταγωγής ενημερώνονται επειγόντως σχετικά με την απόφαση να κινηθεί διαδικασία εκκαθάρισης, ει δυνατόν πριν κινηθεί αυτή η διαδικασία ή, άλλως, αμέσως μετά. Οι εποπτικές αρχές του κράτους μέλους καταγωγής ενημερώνουν επειγόντως τις εποπτικές αρχές όλων των άλλων κρατών μελών σχετικά με την απόφαση να κινηθεί διαδικασία εκκαθάρισης, συμπεριλαμβανομένων των πιθανών πρακτικών αποτελεσμάτων αυτής της διαδικασίας.

'Αρθρο 9

Εφαρμοστέο δίκαιο

1. Η απόφαση για την έναρξη διαδικασίας εκκαθάρισης ασφαλιστικής επιχείρησης, οι διαδικασίες εκκαθάρισης και τα αποτελέσματά τους διέπονται από τους νόμους, τους κανονισμούς και τις διοικητικές διατάξεις τις εφαρμοστέες στο κράτος μέλος καταγωγής, εκτός αν άλλως ορίζεται στα άρθρα 19 έως 26.

2. Το δίκαιο του κράτους μέλους καταγωγής καθορίζει ιδίως:

α) τα στοιχεία του ενεργητικού που αποτελούν την περιουσία και τη μεταχείριση των στοιχείων του ενεργητικού που απέκτησε η ασφαλιστική επιχείρηση ή υπήχθησαν σε αυτήν μετά την έναρξη της διαδικασίας εκκαθάρισης·

β) τις αντίστοιχες εξουσίες της ασφαλιστικής επιχείρησης και του εκκαθαριστή·

γ) τους όρους υπό τους οποίους είναι επιτρεπτός ο συμψηφισμός·

δ) τα αποτελέσματα της διαδικασίας εκκαθάρισης στις ισχύουσες συμβάσεις, στις οποίες η ασφαλιστική επιχείρηση είναι συμβαλλόμενο μέρος·

ε) τα αποτελέσματα της διαδικασίας εκκαθάρισης στις διαδικασίες που έχουν κινήσει οι επί μέρους πιστωτές, εξαιρουμένων των εκκρεμοδικιών, όπως προβλέπεται στο άρθρο 26·

στ) τις απαιτήσεις που πρέπει να αναγγελθούν κατά της περιουσίας της ασφαλιστικής επιχείρησης και τη μεταχείριση των απαιτήσεων που προκύπτουν μετά την έναρξη της διαδικασίας εκκαθάρισης·

ζ) τους κανόνες που διέπουν την αναγγελία, την επαλήθευση και την αποδοχή των απαιτήσεων·

η) τους κανόνες που διέπουν τη διανομή του προϊόντος της ρευστοποίησης του ενεργητικού, τη σειρά κατάταξης των απαιτήσεων και τα δικαιώματα των πιστωτών που ικανοποιήθησαν μερικώς, μετά την έναρξη της διαδικασίας εκκαθάρισης δυνάμει εμπραγμάτου δικαιώματος ή μέσω συμψηφισμού·

θ) τους όρους και τα αποτελέσματα της περάτωσης της διαδικασίας εκκαθάρισης, ιδίως μέσω συμβιβασμού·

ι) τα δικαιώματα των πιστωτών μετά την περάτωση της διαδικασίας εκκαθάρισης·

ια) το ποιος φέρει τα έξοδα και τις δαπάνες της διαδικασίας εκκαθάρισης·

ιβ) τους κανόνες περί ακυρότητος, ακύρωσης και κήρυξης του ανενεργού των επιβλαβών για τους πιστωτές δικαιοπραξιών.

'Αρθρο 10

Μεταχείριση των απαιτήσεων εξ ασφαλίσεως

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι απαιτήσεις εξ ασφαλίσεως να τυγχάνουν προνομιακής μεταχείρισης έναντι άλλων απαιτήσεων κατά της ασφαλιστικής επιχείρησης σύμφωνα με μία ή και τις δύο από τις ακόλουθες μεθόδους:

α) οι απαιτήσεις εξ ασφαλίσεως έχουν απόλυτη προνομιακή μεταχείριση έναντι οιασδήποτε άλλης απαιτήσεως κατά της ασφαλιστικής επιχείρησης ως προς τα στοιχεία του ενεργητικού, τα οποία απαρτίζουν τις τεχνικές προβλέψεις·

β) οι απαιτήσεις εξ ασφαλίσεως έχουν προνομιακή μεταχείριση έναντι οιασδήποτε άλλης απαιτήσεως κατά της ασφαλιστικής επιχείρησης, ως προς το σύνολο των στοιχείων του ενεργητικού της ασφαλιστικής επιχείρησης, με μόνες δυνατές εξαιρέσεις:

i) τις απαιτήσεις των εργαζομένων που απορρέουν από σύμβαση απασχόλησης ή εργασιακή σχέση·

ii) τις φορολογικές απαιτήσεις δημοσίων οργανισμών·

iii) τις απαιτήσεις των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης·

iv) τις απαιτήσεις επί στοιχείων του ενεργητικού βεβαρημένων με εμπράγματα δικαιώματα.

2. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 1, τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι το σύνολο ή μέρος των δαπανών που απορρέουν από τη διαδικασία εκκαθάρισης, όπως ορίζεται από το εθνικό τους δίκαιο, προηγείται των απαιτήσεων εξ ασφαλίσεως.

3. Τα κράτη μέλη που έχουν επιλέξει τη μέθοδο που προβλέπεται στην παράγραφο 1 στοιχείο α), επιβάλλουν στις ασφαλιστικές επιχειρήσεις τη δημιουργία και την τήρηση ειδικού μητρώου σύμφωνα με τις διατάξεις του παραρτήματος.

'Αρθρο 11

Υποκατάσταση από σύστημα εγγυήσεως

Το κράτος μέλος καταγωγής μπορεί να ορίζει ότι όταν στα δικαιώματα των ασφαλιστικών πιστωτών έχει υποκατασταθεί σύστημα εγγυήσεως συνεστημένο στο ίδιο κράτος μέλος, οι απαιτήσεις του συστήματος αυτού δεν εμπίπτουν στις διατάξεις του άρθρου 10 παράγραφος 1.

'Αρθρο 12

Στοιχεία του ενεργητικού που αντιστοιχούν στις προνομιακές απαιτήσεις

Κατά παρέκκλιση του άρθρου 18 της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ και του άρθρου 21 της οδηγίας 79/267/ΕΟΚ, τα κράτη μέλη που εφαρμόζουν την μέθοδο που ορίζεται στο άρθρο 10 παράγραφος 1 στοιχείο β) της παρούσας οδηγίας, απαιτούν από κάθε ασφαλιστική επιχείρηση να τηρεί, ανά πάσα στιγμή και ανεξαρτήτως δυνατής εκκαθάρισης, στοιχεία του ενεργητικού, από τα αναφερόμενα στο άρθρο 21 της οδηγίας 92/49/ΕΟΚ και στο άρθρο 21 της οδηγίας 92/96/ΕΟΚ, τα οποία να αντιστοιχούν στις απαιτήσεις που ενδέχεται να προηγηθούν των απαιτήσεων εξ ασφαλίσεως σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 1 στοιχείο β) και οι οποίες έχουν καταχωρηθεί στους λογαριασμούς της ασφαλιστικής επιχείρησης.

'Αρθρο 13

Ανάκληση της άδειας λειτουργίας

1. 'Οταν αποφασίζεται η έναρξη διαδικασίας εκκαθάρισης ασφαλιστικής επιχείρησης, η άδεια λειτουργίας της ανακαλείται, κατά το μέτρο που δεν θίγονται οι σκοποί της παραγράφου 2, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 22 της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ και του άρθρου 26 της οδηγίας 79/267/ΕΟΚ, εάν η άδεια λειτουργίας δεν είχε ανακληθεί προηγουμένως.

2. Η ανάκληση της άδειας λειτουργίας που προβλέπεται από την παράγραφο 1 δεν κωλύει τον εκκαθαριστή και κάθε άλλο πρόσωπο εξουσιοδοτημένο προς τούτο από τις αρμόδιες αρχές να συνεχίζει ορισμένες δραστηριότητες της ασφαλιστικής επιχείρησης, καθόσον αυτό απαιτείται ή ενδείκνυται για τους σκοπούς της εκκαθάρισης. Το κράτος μέλος καταγωγής δύναται να προβλέπει ότι οι δραστηριότητες αυτές ασκούνται με τη συγκατάθεση και υπό τον έλεγχο των εποπτικών αρχών του κράτους μέλους καταγωγής.

'Αρθρο 14

Δημοσίευση

1. Η αρμοδία αρχή, ο εκκαθαριστής ή οιοδήποτε άλλο πρόσωπο οριζόμενο για το σκοπό αυτό από την αρμοδία αρχή δημοσιεύουν την απόφαση να κινηθεί διαδικασία εκκαθάρισης σύμφωνα με τις διαδικασίες δημοσίευσης που ισχύουν στο κράτος μέλος καταγωγής και επίσης δημοσιεύουν απόσπασμα της απόφασης περί εκκαθάρισης στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*. Οι εποπτικές αρχές όλων των άλλων κρατών μελών, οι οποίες έχουν ενημερωθεί για την απόφαση να κινηθεί διαδικασία εκκαθάρισης, σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 3, μπορούν να μεριμνούν να δημοσιευθεί η απόφαση αυτή στην επικράτεια τους κατά τον τρόπο που κρίνουν ενδεδειγμένο.

2. Η προβλεπομένη από την παράγραφο 1 δημοσίευση της απόφασης να κινηθεί διαδικασία εκκαθάρισης διευκρινίζει επίσης την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής, το εφαρμοστέο δίκαιο και τον εκκαθαριστή που διορίστηκε. Η δημοσίευση γίνεται στην επίσημη γλώσσα ή σε μια από τις επίσημες γλώσσες του κράτους μέλους, στο οποίο δημοσιεύεται η ενημέρωση.

'Αρθρο 15

Ενημέρωση των γνωστών πιστωτών

1. Μόλις αρχίσει η διαδικασία εκκαθάρισης, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής, ο εκκαθαριστής ή κάθε πρόσωπο οριζόμενο για το σκοπό αυτό από τις αρμόδιες αρχές, ενημερώνουν αμελλητί και ατομικά με γραπτό σημείωμα κάθε γνωστό πιστωτή που έχει συνήθη διαμονή, κατοικία ή έδρα σε άλλο κράτος μέλος.

2. Το αναφερόμενο στην παράγραφο 1 σημείωμα αναφέρει ιδίως τις προθεσμίες, τις κυρώσεις που ορίζονται για τις εν λόγω προθεσμίες, το όργανο ή την αρχή που έχει εξουσιοδοτηθεί προκειμένου να δεχθεί την αναγγελία απαιτήσεων ή παρατηρήσεις σχετικά με τις απαιτήσεις, καθώς και τα υπόλοιπα επιβληθέντα μέτρα. Το σημείωμα αναφέρει επίσης αν οι πιστωτές, των οποίων οι απαιτήσεις είναι προνομιακές ή έχουν εμπράγματη ασφάλεια, οφείλουν να προβούν σε αναγγελία των απαιτήσεών τους. Στην περίπτωση απαιτήσεων εξ ασφαλίσεως, το σημείωμα αναφέρει επίσης τα γενικά αποτελέσματα της διαδικασίας εκκαθάρισης επί των ασφαλιστηρίων συμβολαίων, και ιδίως την ημερομηνία από την οποία τα ασφαλιστήρια συμβόλαια ή οι πράξεις παύουν να παράγουν αποτελέσματα και τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις του ασφαλισμένου όσον αφορά το ασφαλιστήριο ή την πράξη.

'Αρθρο 16

Δικαίωμα αναγγελίας απαιτήσεων

1. Κάθε πιστωτής ο οποίος έχει συνήθη διαμονή, κατοικία ή έδρα σε κράτος μέλος διάφορο του κράτους μέλους καταγωγής, συμπεριλαμβανομένων των δημόσιων αρχών των κρατών μελών, δικαιούνται να αναγγέλλουν τις απαιτήσεις τους ή να υποβάλλουν εγγράφως παρατηρήσεις σχετικά με αυτές.

2. Οι απαιτήσεις όλων των πιστωτών, οι οποίοι έχουν συνήθη διαμονή, κατοικία ή έδρα σε κράτος μέλος διάφορο του κράτους μέλους καταγωγής, περιλαμβανομένων των προαναφερθεισών αρχών, τυγχάνουν της αυτής μεταχείρισης και κατάταξης με τις ομοειδείς απαιτήσεις που τυχόν αναγγέλλουν πιστωτές οι οποίοι έχουν συνήθη διαμονή, κατοικία ή έδρα στο κράτος μέλος καταγωγής.

3. Εξαιρέσει των περιπτώσεων κατά τις οποίες το δίκαιο του κράτους μέλους καταγωγής ορίζει άλλως, ο πιστωτής αποστέλλει αντίγραφο των τυχόν αποδεικτικών στοιχείων και δηλώνει το είδος της απαιτήσεως, την ημερομηνία της γένεσής της και το ύψος της. Αναφέρει επίσης εάν διεκδικεί για την απαίτησή του κάποιο προνόμιο, εμπράγματη ασφάλεια ή επιφύλαξη κυριότητας, καθώς και τα στοιχεία του ενεργητικού τα οποία καλύπτονται από αυτή την ασφάλεια. Η προνομιακή θέση που παραχωρείται στις απαιτήσεις εξ ασφαλίσεως δυνάμει του άρθρου 10 δεν χρειάζεται να αναφέρεται.

'Αρθρο 17

Γλώσσες και έντυπο

1. Οι πληροφορίες του σημειώματος που αναφέρεται στο άρθρο 15 παρέχονται στην επίσημη γλώσσα ή σε μια από τις επίσημες γλώσσες του κράτους μέλους καταγωγής. Χρησιμοποιείται προς τούτο έντυπο που φέρει, σε όλες τις επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής 'Ενωσης, τον τίτλο «Πρόσκληση για αναγγελία απαιτήσεως — Τηρητέες προθεσμίες» ή, εάν το δίκαιο του κράτους μέλους καταγωγής προβλέπει την υποβολή παρατηρήσεων σχετικά με τις απαιτήσεις, τον τίτλο «Πρόσκληση υποβολής παρατηρήσεων σχετικά με απαίτηση — Τηρητέες προθεσμίες».

Ωστόσο, όταν ένας γνωστός πιστωτής έχει απαίτηση εξ ασφαλίσεως, οι πληροφορίες του σημειώματος που αναφέρεται στο άρθρο 15 παρέχονται στην επίσημη γλώσσα ή σε μια από τις επίσημες γλώσσες του κράτους μέλους, όπου ο πιστωτής έχει συνήθη διαμονή, κατοικία ή έδρα.

2. Ο πιστωτής ο οποίος έχει συνήθη διαμονή, κατοικία ή έδρα σε κράτος μέλος διάφορο του κράτους μέλους καταγωγής, μπορεί να αναγγέλλει την απαίτησή του ή να υποβάλλει τις παρατηρήσεις του σχετικά με αυτήν, στην επίσημη γλώσσα ή σε μια από τις επίσημες γλώσσες του εν λόγω κράτους μέλους. Ωστόσο, η αναγγελία της απαιτήσεώς του ή η υποβολή παρατηρήσεων σχετικά με την απαίτησή του, ανάλογα με την περίπτωση, πρέπει να φέρει τον τίτλο «Αναγγελία απαιτήσεως» ή «Υποβολή παρατηρήσεων σχετικά με απαιτήσεις», ανάλογα με την περίπτωση, στην επίσημη γλώσσα ή σε μια από τις επίσημες γλώσσες του κράτους μέλους καταγωγής.

Άρθρο 18

Τακτική ενημέρωση των πιστωτών

1. Οι εκκαθαριστές ενημερώνουν τακτικά και με τον κατάλληλο τρόπο τους πιστωτές, ιδίως σχετικά με την πορεία της εκκαθάρισης.

2. Οι εποπτικές αρχές των κρατών μελών μπορούν να ζητούν πληροφορίες για την εξέλιξη της διαδικασίας εκκαθάρισης από τις εποπτικές αρχές του κράτους μέλους καταγωγής.

ΤΙΤΛΟΣ IV

ΚΟΙΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΠΕΡΙ ΜΕΤΡΩΝ ΕΞΥΓΙΑΝΣΗΣ ΚΑΙ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΩΝ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΗΣ

Άρθρο 19

Αποτελέσματα επί ορισμένων συμβάσεων και δικαιωμάτων

Κατά παρέκκλιση των άρθρων 4 και 9, τα αποτελέσματα της έναρξης μέτρων εξυγίανσης ή διαδικασίας εκκαθάρισης επί των συμβάσεων και των δικαιωμάτων που προσδιορίζονται κατωτέρω, διέπονται από τους ακόλουθους κανόνες:

α) οι συμβάσεις απασχόλησης και οι εργασιακές σχέσεις διέπονται μόνον από το δίκαιο του κράτους μέλους το οποίο διέπει τη σύμβαση απασχόλησης ή την εργασιακή σχέση·

β) η σύμβαση η οποία παρέχει δικαίωμα χρήσεως ακινήτου ή κτήσεως κυριότητας επ' αυτού, διέπεται μόνον από το δίκαιο του κράτους μέλους στην επικράτεια του οποίου ευρίσκεται το ακίνητο·

γ) τα δικαιώματα της ασφαλιστικής επιχείρησης επί ακινήτου, πλοίου ή αεροσκάφους, που υπόκεινται σε υποχρεωτική εγγραφή σε δημόσιο βιβλίο, διέπονται από το δίκαιο του κράτους μέλους το οποίο επιτάσσει την τήρηση του βιβλίου.

Άρθρο 20

Εμπράγματα δικαιώματα τρίτων

1. Η έναρξη μέτρων εξυγίανσης ή διαδικασίας εκκαθάρισης δεν θίγουν τα εμπράγματα δικαιώματα πιστωτών ή τρίτων επί, ενσωμάτων ή ασωμάτων, κινητών ή ακινήτων, — στοιχείων του ενεργητικού — τόσο συγκεκριμένων στοιχείων του ενεργητικού όσο και συνόλων ακαθόριστων στοιχείων του ενεργητικού που κατά καιρούς αλλάζουν — τα οποία ανήκουν στην ασφαλιστική επιχείρηση και ευρίσκονται εντός της επικράτειας άλλου κράτους μέλους κατά την έναρξη των εν λόγω μέτρων ή της διαδικασίας.

2. Τα δικαιώματα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 είναι ιδίως:

α) το δικαίωμα απευθείας ή μέσω τρίτου διάθεσης στοιχείου του ενεργητικού και ικανοποίησης από το τίμημα ή τις προσόδους του, ιδίως δυνάμει ενεχύρου ή υποθήκης·

β) το αποκλειστικό δικαίωμα είσπραξης μιας απαιτήσεως, και ιδίως το δικαίωμα, το ασφαλιζόμενο είτε με ενέχυρο, αντικείμενο του οποίου είναι η απαίτηση, είτε με εκχώρηση απαιτήσεως ως εγγύηση·

γ) το δικαίωμα διεκδίκησης ή/και απαίτηση επιστροφής του στοιχείου του ενεργητικού εις χείρας οιουδήποτε κατέχοντος ή καρπουμένου αντιθέτως προς τη βούληση του δικαιούχου·

δ) το εμπράγματο δικαίωμα καρπώσεως στοιχείου του ενεργητικού.

3. Εξομοιώνεται προς εμπράγματο δικαίωμα, το δικαίωμα το εγγεγραμμένο σε δημόσιο βιβλίο και αντιτάξιμο έναντι τρίτων, διά του οποίου είναι δυνατή η απόκτηση εμπραγμάτου δικαιώματος κατά την έννοια της παραγράφου 1.

4. Η παράγραφος 1 δεν πρέπει να κωλύει τις κατά το άρθρο 9 παράγραφος 2 στοιχείο ιβ) αγωγές ακυρότητας, ακύρωσης ή κήρυξης της δικαιοπραξίας ανενεργού.

Άρθρο 21

Επιφύλαξη κυριότητας

1. Η έναρξη μέτρων εξυγίανσης ή διαδικασίας εκκαθάρισης κατά ασφαλιστικής επιχείρησης, ως αγοραστή στοιχείου του ενεργητικού, δεν θίγει τα δικαιώματα του πωλητή που βασίζονται σε επιφύλαξη κυριότητας εάν, κατά την έναρξη των εν λόγω μέτρων ή της διαδικασίας, το στοιχείο του ενεργητικού ευρίσκεται σε κράτος μέλος διάφορο του κράτους έναρξης των εν λόγω μέτρων ή της διαδικασίας.

2. Η έναρξη μέτρων εξυγίανσης ή διαδικασίας εκκαθάρισης κατά ασφαλιστικής επιχείρησης, ως πωλητή στοιχείου του ενεργητικού, μετά την παράδοση του στοιχείου του ενεργητικού, δεν αποτελεί λόγο λύσεως ή καταγγελίας της πωλήσεως ούτε κωλύει τον αγοραστή να αποκτήσει την κυριότητα του πωληθέντος εάν, κατά την έναρξη των εν λόγω μέτρων ή της διαδικασίας, το πωληθέν στοιχείο του ενεργητικού ευρίσκεται σε κράτος μέλος διάφορο του κράτους έναρξης των εν λόγω μέτρων ή της διαδικασίας.

3. Οι παράγραφοι 1 και 2 δεν κωλύουν τις κατά το άρθρο 9 παράγραφος 2 στοιχείο ιβ) αγωγές ακυρότητας, ακύρωσης ή κήρυξης της δικαιοπραξίας ανενεργού.

Άρθρο 22

Συμψηφισμός

1. Η έναρξη μέτρων εξυγίανσης ή διαδικασίας εκκαθάρισης δεν θίγει το δικαίωμα των πιστωτών να προτείνουν συμψηφισμό των απαιτήσεών τους προς τις αντίστοιχες απαιτήσεις της ασφαλιστικής επιχείρησης, εφόσον ο εν λόγω συμψηφισμός επιτρέπεται από το δίκαιο που διέπει την απαίτηση της ασφαλιστικής επιχείρησης.

2. Η παράγραφος 1 δεν κωλύει τις κατά το άρθρο 9 παράγραφος 2 στοιχείο ιβ) αγωγές ακυρότητας, ακύρωσης ή κήρυξης της δικαιοπραξίας ανενεργού.

Άρθρο 23

Οργανωμένες αγορές

1. Υπό την επιφύλαξη του άρθρου 20, τα αποτελέσματα ενός μέτρου εξυγίανσης ή της έναρξης διαδικασίας εκκαθάρισης επί των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων των συμμετεχόντων σε οργανωμένη αγορά διέπονται μόνον από το δίκαιο που διέπει την εν λόγω αγορά.

2. Η παράγραφος 1 δεν κωλύει τις κατά το άρθρο 9 παράγραφος 2 στοιχείο ιβ) αγωγές ακυρότητας, ακύρωσης ή κήρυξης της δικαιοπραξίας ανενεργού, που τυχόν ασκούνται όσον αφορά την προσωρινή παύση πληρωμών ή συναλλαγών δυνάμει του δικαίου που διέπει την εν λόγω αγορά.

Άρθρο 24

Επιβλαβείς δικαιοπραξίες

Το άρθρο 9 παράγραφος 2 στοιχείο ιβ) δεν ισχύει εάν το πρόσωπο που επωφελήθηκε από δικαιοπραξία επιβλαβή για το σύνολο των πιστωτών, αποδείξει ότι:

α) η εν λόγω δικαιοπραξία διέπεται από το δίκαιο κράτους μέλους διαφόρου του κράτους μέλους καταγωγής και

β) το δίκαιο αυτό δεν προβλέπει, στη συγκεκριμένη περίπτωση, προσβολή της δικαιοπραξίας.

Άρθρο 25

Προστασία του αποκτώντος τρίτου

Εάν η ασφαλιστική επιχείρηση, μετά τη λήψη μέτρου εξυγίανσης ή την έναρξη της διαδικασίας εκκαθάρισης, συνάπτει δικαιοπραξία διά της οποίας διατίθενται εξ επαχθούς αιτίας,

α) ακίνητο·

β) πλοίο ή αεροσκάφος εγγραφόμενο υποχρεωτικά σε δημόσιο βιβλίο ή

γ) κινητές αξίες ή άλλοι τίτλοι, προϋπόθεση της ύπαρξης ή της μεταβίβασης των οποίων είναι η εγγραφή σε βιβλίο ή σε λογαριασμό, κατά τα οριζόμενα από το νόμο, ή οι οποίες κινητές αξίες ή άλλοι τίτλοι τοποθετούνται σε κεντρικό σύστημα καταθέσεων διεπόμενο από το δίκαιο κράτους μέλους,

το κύρος της δικαιοπραξίας διέπεται από το δίκαιο του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου ευρίσκεται το ακίνητο ή το οποίο επιτάσσει την τήρηση του βιβλίου, του συστήματος ή του λογαριασμού.

Άρθρο 26

Εκκρεμοδικία

Τα αποτελέσματα των μέτρων εξυγίανσης ή της διαδικασίας εκκαθάρισης επί εκκρεμοδικίας που αφορά στοιχείο του ενεργητικού ή δικαίωμα του οποίου έχει απεκδυθεί η ασφαλιστική επιχείρηση, διέπονται μόνον από το δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο υφίσταται η εκκρεμοδικία.

Άρθρο 27

Διαχειριστές και εκκαθαριστές

1. Ο διορισμός διαχειριστή ή εκκαθαριστή αποδεικνύεται με την προσκόμιση επικυρωμένου αντιγράφου του πρωτοτύπου της απόφασης διορισμού ή με οποιαδήποτε άλλη βεβαίωση που εκδίδουν οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής.

Το κράτος μέλος στο οποίο ο διαχειριστής ή ο εκκαθαριστής προτίθεται να ενεργήσει, δικαιούται να του ζητεί μετάφραση στην επίσημη γλώσσα ή σε μια από τις επίσημες γλώσσες του. Δεν απαιτείται νομιμοποίηση ή άλλη ανάλογη διατύπωση.

2. Οι διαχειριστές και οι εκκαθαριστές δικαιούνται να ασκούν εντός όλων των κρατών μελών όλες τις εξουσίες που δικαιούνται να ασκούν στο κράτος μέλος καταγωγής. Μπορούν να ορίζονται, σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους καταγωγής, πρόσωπα για να επικουρούν ή, ενδεχομένως, να εκπροσωπούν τους διαχειριστές και τους εκκαθαριστές κατά τη διάρκεια του μέτρου εξυγίανσης ή της διαδικασίας εκκαθάρισης, ιδίως στα κράτη μέλη υποδοχής, και ιδίως για να βοηθούν τη διευθέτηση των δυσκολιών που συναντούν, ενδεχομένως, οι πιστωτές στο κράτος μέλος υποδοχής.

3. Κατά την άσκηση των εξουσιών του σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους καταγωγής, ο διαχειριστής ή ο εκκαθαριστής τηρεί τους νόμους του κράτους μέλους στο οποίο προτίθεται να ενεργήσει, και ιδίως τις διαδικασίες ρευστοποίησης του ενεργητικού και ενημέρωσης των εργαζομένων. Οι εξουσίες αυτές δεν περιλαμβάνουν δικαίωμα χρήσης βίας ούτε δικαίωμα λήψης απόφασης επί νομικών διαδικασιών ή διαφορών.

Άρθρο 28

Καταχώριση σε δημόσιο βιβλίο

1. Ο διαχειριστής, ο εκκαθαριστής και κάθε άλλη αρχή ή πρόσωπο που είναι δεόντως εξουσιοδοτημένο στο κράτος μέλος καταγωγής, μπορεί να ζητεί την καταχώριση του μέτρου εξυγίανσης ή της απόφασης να κινηθεί διαδικασία εκκαθάρισης, στο κτηματολόγιο, στο μητρώο εμπόρων και σε κάθε άλλο δημόσιο βιβλίο το οποίο τηρείται στα άλλα κράτη μέλη.

Πάντως, εάν ένα κράτος μέλος προβλέπει υποχρεωτική καταχώριση, η αρχή ή το πρόσωπο που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο οφείλει να λαμβάνει όλα τα απαιτούμενα μέτρα για την εξασφάλιση της καταχώρισης αυτής.

2. Τα έξοδα καταχώρισης λογίζονται ως έξοδα και δαπάνες της διαδικασίας.

Άρθρο 29

Επαγγελματικό απόρρητο

Όλα τα πρόσωπα στα οποία διαβιβάζονται ή τα οποία παρέχουν πληροφορίες που αφορούν τις διαδικασίες ανακοίνωσης που ορίζονται στα άρθρα 5, 8 και 30, δεσμεύονται από το επαγγελματικό απόρρητο, κατά τρόπο ίδιο με εκείνο που ορίζεται στο άρθρο 16 της οδηγίας 92/49/ΕΟΚ και στο άρθρο 15 της οδηγίας 92/96/ΕΟΚ, εξαιρέσει των δικαστικών αρχών για τις οποίες εφαρμόζονται οι ισχύουσες εθνικές διατάξεις.

Άρθρο 30

Υποκαταστήματα ασφαλιστικών επιχειρήσεων τρίτων χωρών

1. Παρά τον ορισμό του άρθρου 2 στοιχεία ε), στ) και ζ) και για τους σκοπούς εφαρμογής των διατάξεων της παρούσας οδηγίας στα μέτρα εξυγίανσης και τις διαδικασίες εκκαθάρισης που αφορούν ευρισκόμενο σε κράτος μέλος υποκατάστημα ασφαλιστικής επιχείρησης της οποίας η έδρα ευρίσκεται εκτός της Κοινότητος, νοούνται ως:

α) «κράτος μέλος καταγωγής», το κράτος μέλος το οποίο χορήγησε στο υποκατάστημα άδεια λειτουργίας, σύμφωνα με το άρθρο 23 της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ και το άρθρο 27 της οδηγίας 79/267/ΕΟΚ και

β) «εποπτικές αρχές» και «αρμόδιες αρχές», οι αρχές του κράτους μέλους στο οποίο το υποκατάστημα έλαβε άδεια λειτουργίας.

2. Όταν η ασφαλιστική επιχείρηση, η έδρα της οποίας ευρίσκεται εκτός της Κοινότητας, έχει εγκατεστημένα υποκαταστήματα σε περισσότερα του ενός κράτη μέλη, κάθε υποκατάστημα αντιμετωπίζεται, όσον αφορά την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, αυτόνομα. Οι αρμόδιες αρχές και οι εποπτικές αρχές αυτών των κρατών μελών προσπαθούν να συντονίζουν τις δράσεις τους. Οι ενδεχόμενοι διαχειριστές ή εκκαθαριστές επίσης προσπαθούν να συντονίζουν τις δράσεις τους.

Άρθρο 31

Εφαρμογή της παρούσας οδηγίας

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τους νόμους και τις κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται για να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία, πριν από [...] (*). Πληροφορούν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι λεπτομερείς διατάξεις για την αναφορά αυτή καθορίζονται από τα κράτη μέλη.

2. Οι εθνικές διατάξεις οι θεσπιζόμενες κατ' εφαρμογή της παρούσας οδηγίας εφαρμόζονται μόνον στα μέτρα εξυγίανσης ή τις διαδικασίες εκκαθάρισης που λαμβάνονται ή κινούνται μετά την πάροδο της ημερομηνίας η οποία αναφέρεται στην παράγραφο 1. Μέτρα εξυγίανσης που ελήφθησαν ή διαδικασίες εκκαθάρισης που κινήθηκαν πριν από την ημερομηνία αυτή, εξακολουθούν να διέπονται από το δίκαιο το ισχύον κατά τη λήψη του μέτρου ή την κίνηση της διαδικασίας.

(*) Δύο έτη μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας.

3. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιωδών διατάξεων εσωτερικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπει η παρούσα οδηγία.

'Αρθρο 32

'Εναρξη ισχύος

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

'Αρθρο 33

Αποδέκτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

...,

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο *Για το Συμβούλιο*

Η Πρόεδρος *Ο Πρόεδρος*

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΕΙΔΙΚΟ ΜΗΤΡΩΟ ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΑΝΑΦΕΡΕΤΑΙ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 10 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 3

1. Κάθε ασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να τηρεί στην έδρα της ειδικό μητρώο όπου εγγράφονται τα στοιχεία του ενεργητικού τα οποία χρησιμοποιούνται για την κάλυψη των τεχνικών προβλέψεων, που υπολογίζονται και επενδύονται σύμφωνα με τους κανόνες του κράτους μέλους καταγωγής.

2. Η ασφαλιστική επιχείρηση που ασχολείται τόσο με ασφαλίσεις εκτός ασφάλειας ζωής όσο και με ασφάλειες ζωής, πρέπει να τηρεί χωριστά βιβλία για κάθε τύπο ασφάλισης στην έδρα της. Ωστόσο, όταν ένα κράτος μέλος επιτρέπει σε ασφαλιστικές επιχειρήσεις να καλύπτουν τον τομέα της ασφάλειας ζωής και τους κινδύνους που απαριθμούνται στα σημεία 1 και 2 του παραρτήματος Α της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ, δύνανται να προβλέπει ότι οι εν λόγω ασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να τηρούν ενιαίο βιβλίο για το σύνολο των δραστηριοτήτων τους.

3. Η συνολική αξία των εγγεγραμμένων στοιχείων του ενεργητικού, υπολογιζόμενη σύμφωνα με τους κανόνες που ισχύουν στο κράτος μέλος καταγωγής, δεν πρέπει, σε καμία περίπτωση, να υστερεί της αξίας των τεχνικών προβλέψεων.

4. 'Οταν ένα καταχωρημένο στοιχείο του ενεργητικού είναι βεβαρημένο με εμπράγματο δικαίωμα υπέρ πιστωτού ή τρίτου, ώστε μέρος της αξίας του να μην είναι διαθέσιμο για την κάλυψη υποχρεώσεων, το γεγονός αυτό καταγράφεται στο βιβλίο και το μη διαθέσιμο ποσό δεν περιλαμβάνεται στη συνολική αξία που αναφέρει το σημείο 3.

5. 'Οταν ένα στοιχείο του ενεργητικού το οποίο χρησιμοποιείται για την κάλυψη τεχνικών προβλέψεων, είναι βεβαρημένο με εμπράγματο δικαίωμα υπέρ πιστωτού ή τρίτου, χωρίς να πληρούνται οι όροι του σημείου 4, ή όταν το εν λόγω στοιχείο του ενεργητικού είναι αντικείμενο επιφύλαξης κυριότητας υπέρ πιστωτή ή τρίτου ή όταν πιστωτής έχει δικαίωμα να ζητήσει τον συμψηφισμό της απαιτήσεώς του έναντι της απαιτήσεως της ασφαλιστικής επιχείρησης, η μεταχείριση αυτού του στοιχείου του ενεργητικού σε περίπτωση εκκαθάρισης της ασφαλιστικής επιχείρησης, σύμφωνα με τη μέθοδο που προβλέπεται στο άρθρο 10 παράγραφος 1 στοιχείο α), καθορίζεται από το δίκαιο του κράτους μέλους καταγωγής, εκτός εάν εφαρμόζονται σ' αυτό το στοιχείο του ενεργητικού τα άρθρα 20, 21 ή 22.

6. Η σύνθεση των στοιχείων του ενεργητικού που είναι εγγεγραμμένα στο μητρώο σύμφωνα με τα σημεία 1 έως 5, κατά την έναρξη των διαδικασιών εκκαθάρισης, δεν πρέπει να μεταβάλλεται εν συνεχεία ούτε πρέπει να επέρχεται καμιά άλλη αλλαγή των μητρώων εκτός από τη διόρθωση τεχνικών λαθών, παρά μόνον κατόπιν αδείας της αρμόδιας αρχής.

7. Παρά το σημείο 6, οι εκκαθαριστές πρέπει να προσθέτουν στα εν λόγω στοιχεία του ενεργητικού την απόδοση και την αξία των καθαρών ασφαλίστρων που εισπράττονται για τη συγκεκριμένη κατηγορία πράξεων μεταξύ της έναρξης των διαδικασιών εκκαθάρισης και της ημερομηνίας πληρωμής των απαιτήσεων εξ ασφαλίσεως ή έως ότου πραγματοποιηθεί οποιαδήποτε μεταβίβαση χαρτοφυλακίου.

8. Εάν το προϊόν της ρευστοποίησης των στοιχείων του ενεργητικού υστερεί της αξίας τους, όπως υπολογίζεται στα βιβλία, οι εκκαθαριστές πρέπει να αιτιολογούν το γεγονός αυτό ενώπιον των αρμόδιων αρχών του κράτους μέλους καταγωγής.

9. Οι εποπτικές αρχές των κρατών μελών πρέπει να λαμβάνουν τα δέοντα μέτρα ώστε να διασφαλίζουν την πλήρη εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος παραρτήματος από τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1. Στις 23 Ιανουαρίου 1987, η Επιτροπή διεβίβασε προς το Συμβούλιο πρόταση οδηγίας για την εξυγίανση και εκκαθάριση των ασφαλιστικών επιχειρήσεων, βασιζόμενη στο άρθρο 47 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο γνωμοδότησε σε πρώτη ανάγνωση στις 14 Μαρτίου 1989. Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή έδωσε τη γνώμη της στις 23 Σεπτεμβρίου 1987. Λαμβάνοντας υπόψη τις δύο αυτές γνωμοδοτήσεις, η Επιτροπή υπέβαλε τροποποιημένη πρόταση στις 18 Σεπτεμβρίου 1989.

2. Στις 10 Οκτωβρίου 2000, το Συμβούλιο καθόρισε την κοινή του θέση σύμφωνα με το άρθρο 251 της συνθήκης.

II. ΣΤΟΧΟΣ

Στόχος της οδηγίας είναι να θεσπιστούν, χάριν της ορθής λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς και της προστασίας των καταναλωτών,

— κανόνες συντονισμού ώστε να εξασφαλίζεται ότι τα μέτρα εξυγίανσης που θεσπίζει η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής προκειμένου να διαφυλαχθεί ή να αποκατασταθεί η οικονομική ευρωστία μιας ασφαλιστικής επιχείρησης, καθώς και τα μέτρα που θεσπίζουν πρόσωπα ή όργανα διοριζόμενα από τις εν λόγω αρχές για τη διαχείριση των μέτρων εξυγίανσης αναγνωρίζονται και εφαρμόζονται σε ολόκληρη την Κοινότητα και

— κανόνες συντονισμού για τις διαδικασίες εκκαθάρισης, προκειμένου οι διαδικασίες που άρχισαν στο κράτος μέλος καταγωγής να αναγνωρίζονται και να παράγουν πλήρη αποτελέσματα σε ολόκληρη την Κοινότητα, σύμφωνα με τις αρχές της ενότητας και της καθολικότητας.

Η πρόταση και η τροποποιημένη πρόταση της Επιτροπής σκοπό είχαν την κανονιστική ρύθμιση των υποχρεωτικών διαδικασιών εκκαθάρισης. Η κοινή θέση που καθόρισε το Συμβούλιο έχει ευρύτερο πεδίο εφαρμογής, διότι καλύπτει ωσαύτως τα μέτρα εξυγίανσης και τις εκούσιες εκκαθαριστικές διαδικασίες. Το Συμβούλιο δεν ενέμεινε στην ορολογική διάκριση μεταξύ ειδικών και συνήθων διαδικασιών υποχρεωτικής εκκαθάρισης, πάντως όμως καλύπτει τις διαδικασίες εκκαθάρισης είτε βασίζονται στην αφερεγγυότητα είτε όχι. Κατά την άποψη του Συμβουλίου, αυτή η επέκταση του πεδίου εφαρμογής δικαιολογείται εάν ληφθεί υπόψη ο εν γένει στόχος της προτεινόμενης οδηγίας, ήτοι η προστασία των συμφερόντων των πιστωτών και η εξασφάλιση της ορθής λειτουργίας του ασφαλιστικού κλάδου εντός της κοινής αγοράς.

Οι τροποποιήσεις στις οποίες προέβη το Συμβούλιο δικαιολογούνται επίσης από τις προφανείς μεταβολές του νομοθετικού περιβάλλοντος κατά τη διάρκεια της εκτεταμένης εξέτασης της τροποποιημένης πρότασης, και δη τις τρίτες οδηγίες περί των οποίων γίνεται λόγος στην αιτιολογική σκέψη 1. Το Συμβούλιο έλαβε επίσης υπόψη τις εξελίξεις στην εκ παραλλήλου σχετιζόμενη νομοθετική διαδικασία για τον κανονισμό περί αφερεγγυότητας [1], καθώς και την κοινή θέση όσον αφορά οδηγία για την εξυγίανση και εκκαθάριση των πιστωτικών ιδρυμάτων [2]. Τα πιστωτικά ιδρύματα και οι ασφαλιστικές εταιρείες είχαν αμφότερα εξαιρεθεί από τον κανονισμό περί αφερεγγυότητας, επειδή υπόκεινται σε ειδικές ρυθμίσεις και επειδή οι εθνικές εποπτικές αρχές έχουν συχνά ευρύτατο φάσμα παρεμβατικών εξουσιών. Η πρόταση οδηγίας για την εξυγίανση και εκκαθάριση των πιστωτικών ιδρυμάτων εξετάστηκε εκ παραλλήλου προς την εν προκειμένω οδηγία για τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις και προστέθηκαν ανάλογες διατάξεις στο βαθμό που το επέτρεψαν οι ιδιομορφίες του τομέα.

---

[1] Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1346/2000 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2000, περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας.

[2] Κοινή θέση (ΕΚ) αριθ. 43/2000 που καθορίστηκε από το Συμβούλιο, στις 17 Ιουλίου 2000, με σκοπό την έκδοση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου περί της εξυγίανσης και εκκαθάρισης των πιστωτικών ιδρυμάτων (ΕΕ C 300 της 20.10.2000, σ. 13).

III. ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΘΕΣΗΣ

III.1. *Συμπερίληψη των τροπολογιών του Κοινοβουλίου*

Το Συμβούλιο αποδέχθηκε ουσιαστικά και τις τρεις τροπολογίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, η ουσία των οποίων είχε ωσαύτως ληφθεί υπόψη από την Επιτροπή στην τροποποιημένη πρότασή της.

— Το άρθρο 6 που πραγματεύεται τις προδιαγραφές της δημοσίευσης των μέτρων εξυγίανσης και το ταυτόσημο άρθρο 14 για τις διαδικασίες εκκαθάρισης λαμβάνουν υπόψη τη μέριμνα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για επαρκή δημοσίευση της απόφασης, επιπλέον της δημοσίευσης στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*. Ωστόσο, οι διατάξεις αυτές όπως τροποποιήθηκαν από το Συμβούλιο παραπέμπουν στις διαδικασίες δημοσίευσης του κράτους μέλους καταγωγής και, προκειμένου για άλλα κράτη μέλη, οι οικείες εποπτικές αρχές δύνανται, αφού ενημερωθούν για το μέτρο εξυγίανσης ή τις διαδικασίες εκκαθάρισης, να μεριμνήσουν για τη δημοσίευση της απόφασης αυτής εντός του οικείου εδάφους κατά τον τρόπο που θα θεωρήσουν προσήκοντα. Η αιτιολογική σκέψη 20 της κοινής θέσης υπογραμμίζει την ανάγκη αντίστοιχης ενημέρωσης.

— Το άρθρο 4 παράγραφος 2 που πραγματεύεται τα αποτελέσματα των μέτρων εξυγίανσης και το άρθρο 8 παράγραφος 2 που πραγματεύεται τα αποτελέσματα των διαδικασιών εκκαθάρισης σε άλλα κράτη μέλη έχουν επαναδιατυπωθεί με το αυτό πνεύμα, όπως και τα άρθρα 8 και 10 της τροποποιημένης πρότασης της Επιτροπής και οι τροπολογίες αριθ. 2 και 3 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Το Συμβούλιο κρίνει ότι η διατύπωσή του στο άρθρο 4 παράγραφος 2 και στο άρθρο 8 παράγραφος 2 επαρκεί και ότι παράγει τα ίδια αποτελέσματα με τα αποσκοπούμενα από την Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

III.2. *Διάρθρωση*

Λόγω μεταβολών του πεδίου εφαρμογής και της ορολογίας, το διατακτικό της κοινής θέσης συνίσταται εκ τεσσάρων νέων τίτλων. Ο τίτλος Ι οριοθετεί το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας (άρθρο 1) και περιέχει τους ορισμούς των όρων που χρησιμοποιούνται στην οδηγία (άρθρο 2). Ο τίτλος ΙΙ πραγματεύεται τα μέτρα εξυγίανσης ενώ ο τίτλος ΙΙΙ πραγματεύεται τις διαδικασίες εκκαθάρισης. Τέλος, ο τίτλος IV περιέχει κοινές διατάξεις για τα μέτρα εξυγίανσης και τις διαδικασίες εκκαθάρισης.

Το ειδικό μητρώο περί το οποίου το άρθρο 10 παράγραφος 3 επισυνάπτεται ως παράρτημα της οδηγίας.

Η κοινή θέση εφαρμόζεται ωσαύτως στα υποκαταστήματα των μη κοινοτικών ασφαλιστικών επιχειρήσεων, σε αντιδιαστολή όμως με την τροποποιημένη οδηγία, τα θέματα αυτά διαλαμβάνονται όχι σε χωριστό τίτλο αλλά στο άρθρο 30 στο οποίο παραπέμπει στο άρθρο 1 παράγραφος 2.

III.3. *Αιτιολογικές σκέψεις*

Το Συμβούλιο τροποποίησε τις αιτιολογικές σκέψεις της οδηγίας ανάλογα με την επαναδιατύπωση των άρθρων, προσθέτοντας νέες αιτιολογικές σκέψεις και αντικαθιστώντας τις αιτιολογικές σκέψεις που περιέχονταν στην τροποποιημένη πρόταση με νέες. Οι νέες αιτιολογικές σκέψεις περιλαμβάνουν, συν τοις άλλοις, τα ακόλουθα:

— οι αιτιολογικές σκέψεις 1 και 2 λαμβάνουν υπόψη τη θέσπιση των τρίτων οδηγιών περί ασφαλιστικών επιχειρήσεων,

— η αιτιολογική σκέψη 3 αναφέρεται στις διατάξεις περί των μέτρων εξυγίανσης, ενώ η αιτιολογική σκέψη 2 αφορά τη σχέση μεταξύ των βασικών αρχών που εφαρμόζονται στα μέτρα εξυγίανσης, αφενός, και στις διαδικασίες εκκαθάρισης, αφετέρου,

— η αιτιολογική σκέψη 5 αφορά τις διατάξεις περί των διαδικασιών εκκαθάρισης κατά τα οριζόμενα από την οδηγία καθώς και το χειρισμό ορισμένων απαιτήσεων εξ υποκαταστάσεως,

— οι αιτιολογικές σκέψεις 9 και 10 ορίζουν το στόχο της οδηγίας και τις βασικές αρχές επί των οποίων στηρίζεται,

— οι αιτιολογικές σκέψεις 23, 24, 25 και 26 αναφέρονται στην ισχύουσα νομοθεσία, δεδομένου ότι η κοινή θέση ακολουθεί το παράδειγμα του κανονισμού περί αφερεγγυότητας, περιλαμβάνοντας ορισμένες διατάξεις περί σύγκρουσης δικαίων.

III.4. *Τίτλος Ι — Πεδίο εφαρμογής και ορισμοί*

Το άρθρο 1 ορίζει το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας. Παραβαλλόμενο προς την τροποποιημένη πρόταση, το πεδίο εφαρμογής περιλαμβάνει μέτρα εξυγίανσης και διαδικασίες εκούσιας εκκαθάρισης. Το άρθρο ορίζει επίσης ότι η εφαρμογή της οδηγίας εκτείνεται στα μέτρα εξυγίανσης και εκκαθάρισης που αφορούν τα επί κοινοτικού εδάφους υποκαταστήματα ασφαλιστικών επιχειρήσεων, η έδρα των οποίων βρίσκεται εκτός Κοινότητας.

Το Συμβούλιο προσέθεσε αυτοτελές άρθρο 2 με ορισμούς για τους σκοπούς της οδηγίας.

III.5. *Τίτλος ΙΙ — Μέτρα εξυγίανσης*

Ο τίτλος ΙΙ προστέθηκε από το Συμβούλιο για να προβλέπονται κανόνες συντονισμού όσον αφορά τη διατήρηση και αποκατάσταση της οικονομικής ευρωστίας μιας ασφαλιστικής επιχείρησης, καθώς και για να αναγνωρίζονται και να εφαρμόζονται οι αποφάσεις που λαμβάνουν πρόσωπα ή όργανα διορισμένα από τις αρμόδιες αρχές για να διαχειριστούν τα μέτρα εξυγίανσης σε ολόκληρη την Κοινότητα. Τα βασικά χαρακτηριστικά των άρθρων του τίτλου αυτού περιγράφονται κατωτέρω.

Το άρθρο 3 προστέθηκε για να περιοριστεί το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας στα μέτρα εξυγίανσης που ορίζει το άρθρο 2 στοιχείο γ), τα οποία θίγουν τα προϋπάρχοντα δικαιώματα άλλων μερών πέραν της ασφαλιστικής επιχείρησης καθεαυτής. Η αιτιολογική σκέψη 3 εξηγεί επιπλέον ότι τα μέτρα περί των οποίων το άρθρο 20 της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ θα πρέπει να συμπεριληφθούν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας εφόσον πληρούν τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στον ορισμό των μέτρων εξυγίανσης.

Το άρθρο 4 θεσπίζει τις αρχές της ενότητας και της καθολικότητας όσον αφορά τα μέτρα εξυγίανσης. Μόνον οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής εξουσιοδοτούνται να αποφασίζουν για μέτρα που θα παράγουν πλήρη αποτελέσματα σε ολόκληρη την Κοινότητα. Το άρθρο αυτό προβλέπει επίσης την εφαρμογή της νομοθεσίας, των κανονισμών και των διαδικασιών του κράτους μέλους καταγωγής, εξαιρέσεις από τα οποία προβλέπονται στα άρθρα 19 έως 26.

Τα άρθρα 5, 6 και 7 εισάγουν προδιαγραφές ενημέρωσης μεταξύ αρχών καθώς και προδιαγραφές δημοσίευσης και κοινοποίησης προς πιστωτές και λοιπούς ενδιαφερόμενους. Το Συμβούλιο φρόντισε ιδιαίτερα να προβλέπεται ότι οι ενδιαφερόμενοι θα ενημερώνονται για τα μέτρα εξυγίανσης, αφήνοντας ωστόσο στα κράτη μέλη διακριτική ευχέρεια για ορισμένες περιπτώσεις.

Το άρθρο 6 θεσπίζει υποχρέωση της αρμόδιας αρχής ή προσώπου να δημοσιοποιεί την απόφαση περί μέτρου εξυγίανσης σύμφωνα με τις διαδικασίες δημοσίευσης του κράτους μέλους καταγωγής, να δημοσιεύει δε απόσπασμα του εγγράφου με το οποίο θεσπίζεται το μέτρο εξυγίανσης στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*. Η παράγραφος 1 αφήνει τις εποπτικές αρχές των λοιπών κρατών μελών, πλην του κράτους μέλους καταγωγής, να προσδιορίζουν τον τρόπο με τον οποίο εξασφαλίζουν τη δημοσίευση μιας απόφασης αφού ενημερωθούν γι' αυτήν δυνάμει του άρθρου 5.

'Οταν τα μέτρα εξυγίανσης θίγουν αποκλειστικά και μόνο τα δικαιώματα μετόχων, μελών ή υπαλλήλων ασφαλιστικής εταιρείας που ενεργούν υπό την ιδιότητά τους αυτή, οι προδιαγραφές δημοσίευσης που προβλέπονται στο άρθρο 6 εφαρμόζονται μόνο στο βαθμό που προβλέπεται από τη νομοθεσία που διέπει τα μέτρα εξυγίανσης (τη νομοθεσία του κράτους μέλους καταγωγής). Οι αρμόδιες αρχές ορίζουν τον τρόπο ενημέρωσης των ενδιαφερομένων μερών που θίγονται από αυτά τα μέτρα εξυγίανσης, σύμφωνα με την οικεία νομοθεσία.

Το άρθρο 7 θεσπίζει την υποχρέωση του κράτους μέλους καταγωγής να ενημερώνει τους γνωστούς πιστωτές σε άλλα κράτη μέλη στις περιπτώσεις που το κράτος μέλος καταγωγής απαιτεί αναγγελία των απαιτήσεων προκειμένου να αναγνωριστούν, ή όταν απαιτεί αναγκαστική κοινοποίηση μέτρου εξυγίανσης στους εγχώριους πιστωτές. Το εν λόγω άρθρο θέτει τους πιστωτές άλλων κρατών μελών σε ίση μοίρα όσον αφορά το δικαίωμά τους να αναγγέλλουν απαιτήσεις ή να υποβάλλουν παρατηρήσεις. Το άρθρο παραπέμπει στις διαδικασίες που ορίζονται στα άρθρα 15 έως 17 για την εκκαθάριση.

III.6. *Τίτλος III — Διαδικασία εκκαθάρισης*

Σε αντίθεση με την τροποποιημένη πρόταση της Επιτροπής, η κοινή θέση εφαρμόζεται τόσο στις εκούσιες όσο και στις υποχρεωτικές διαδικασίες εκκαθάρισης, καθώς και στις διαδικασίες εκκαθάρισης είτε βασίζονται σε αφερεγγυότητα είτε όχι. Το Συμβούλιο δεν δέχθηκε ούτε τη διάκριση μεταξύ συνήθων και ειδικών διαδικασιών υποχρεωτικής εκκαθάρισης. Επίσης δεν περιέλαβε στην κοινή θέση διατάξεις περί της διεκπεραίωσης των εκκαθαριστικών διαδικασιών όπως έχει σήμερα. Τα βασικά χαρακτηριστικά του τίτλου αυτού περιγράφονται κατωτέρω.

Το άρθρο 8 θεσπίζει τις αρχές της ενότητας και της καθολικότητας όσον αφορά τις εκκαθαριστικές διαδικασίες. Προβλέπει επίσης προδιαγραφές ενημέρωσης των εποπτικών αρχών.

Το άρθρο 9 προβλέπει τα της εφαρμογής των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των ισχυουσών στο κράτος μέλος καταγωγής, εκτός εάν ορίζεται άλλως στα άρθρα 19 έως 26. Κατά το υπόδειγμα του κανονισμού περί αφερεγγυότητας, στην παράγραφο 2 γίνεται μη εξαντλητική απαρίθμηση των ζητημάτων που ρυθμίζει η νομοθεσία του κράτους μέλους καταγωγής.

Σημειωτέον ότι αν και το άρθρο 9 παράγραφος 2 στοιχείο η) υπάγει την κατάταξη των καθοριστέων απαιτήσεων στη νομοθεσία του κράτους μέλους καταγωγής, η κοινή θέση ορίζει ότι σύμφωνα με το άρθρο 10 το προβάδισμα το έχουν οι εξ ασφαλίσεως απαιτήσεις.

Το άρθρο 10 θεσπίζει δύο προαιρετικές μεθόδους για τα κράτη μέλη ώστε να κατοχυρώνεται ότι οι απαιτήσεις εξ ασφαλίσεως έχουν το προβάδισμα έναντι άλλων απαιτήσεων. Τα κράτη μέλη είτε απαιτούν να έχουν οι απαιτήσεις εξ ασφαλίσεως την απόλυτη προτεραιότητα έναντι άλλων απαιτήσεων αλλά μόνον ως προς τα στοιχεία του ενεργητικού που απαρτίζουν τις τεχνικές προβλέψεις, είτε προβλέπουν ότι μια ή περισσότερες από τις τέσσερις κατηγορίες απαιτήσεων που καθορίζονται στο άρθρο 10 παράγραφος 1 στοιχείο β) έχει προνομιακότερη μεταχείριση από οιαδήποτε άλλη απαίτηση εξ ασφαλίσεως.

Για εκείνα τα κράτη μέλη που επιλέγουν την απόλυτη προτεραιότητα των απαιτήσεων εξ ασφαλίσεως, το άρθρο 10 παράγραφος 3 ορίζει υποχρέωση τήρησης μητρώου των στοιχείων του ενεργητικού που απαρτίζουν τις τεχνικές προβλέψεις, κατά τα προβλεπόμενα στο παράρτημα της οδηγίας. Για τα κράτη μέλη που επιλέγουν να δώσουν το προβάδισμα στις λοιπές απαριθμούμενες απαιτήσεις, το άρθρο 12 θεσπίζει την υποχρέωση οι απαιτήσεις που παίρνουν το προβάδισμα έναντι των απαιτήσεων εξ ασφαλίσεως να απαρτίζονται από τα στοιχεία του ενεργητικού τα αναφερόμενα στις τρίτες οδηγίες (άρθρο 21).

Το άρθρο 11 δίνει στο κράτος μέλος καταγωγής την ευκαιρία να απορρίπτει απαιτήσεις υποκαθιστώμενες από συστήματα εγγυήσεως συσταθέντα στο κράτος μέλος καταγωγής και διά των οποίων υποκαθίστανται απαιτήσεις εξ ασφαλίσεως, στις δε απαιτήσεις εξ ασφαλίσεως παρέχει τη δυνατότητα να απολαύουν της προνομιακής μεταχείρισης περί της οποίας το άρθρο 10 παράγραφος 1.

Το άρθρο 13 προβλέπει ότι σε περίπτωση που για μια ασφαλιστική επιχείρηση αποφασίζεται η έναρξη εκκαθαριστικών διαδικασιών, η άδεια λειτουργίας της εν λόγω επιχείρησης ανακαλείται, εκτός εάν είναι απαραίτητη για τους σκοπούς της εκκαθάρισης. Η τροποποιημένη πρόταση της Επιτροπής περιείχε διάταξη (άρθρο 4) σύμφωνα με την οποία η επιχείρηση της οποίας η άδεια ανακαλείται εκκαθαρίζεται αυτομάτως. Αυτή η διάταξη δεν περιελήφθη στην κοινή θέση, δεδομένου ότι η κανονιστική ρύθμιση της εκκαθαριστικής διαδικασίας επαφίεται στο κράτος μέλος καταγωγής.

Το άρθρο 14 προβλέπει υποχρέωση της αρμόδιας αρχής ή προσώπου να δημοσιεύει την απόφαση για την κίνηση εκκαθαριστικής διαδικασίας σύμφωνα με τις διαδικασίες δημοσίευσης που ισχύουν στο κράτος μέλος καταγωγής, καθώς και να δημοσιεύει απόσπασμα της απόφασης στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*. Οι εποπτικές αρχές των άλλων κρατών μελών μπορούν, αφού ενημερωθούν για τις εκκαθαριστικές διαδικασίες, να μεριμνήσουν για τη δημοσίευση της απόφασης αυτής με όποιον τρόπο κρίνουν ενδεδειγμένο (όπως και στο άρθρο 6 περί των μέτρων εξυγίανσης).

Το άρθρο 15 θεσπίζει την υποχρέωση των αρμοδίων αρχών του κράτους μέλους καταγωγής, του εκκαθαριστή ή οποιουδήποτε προσώπου που έχει οριστεί για τους σκοπούς της εκκαθαριστικής διαδικασίας, να ενημερώνει τους γνωστούς πιστωτές για τα περιεχόμενα του σημειώματος, ενώ το ζήτημα της γλώσσας και του εντύπου που χρησιμοποιούνται στο σημείωμα διαλαμβάνεται στο άρθρο 17. Οι προδιαγραφές αυτές ισχύουν επίσης για την ενημέρωση πιστωτών σε άλλα κράτη μέλη για τα μέτρα εξυγίανσης σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 7 παράγραφος 1.

Το άρθρο 16 τοποθετεί τους πιστωτές που έχουν τη συνήθη διαμονή, κατοικία ή έδρα σε κράτος μέλος διάφορο του κράτους μέλους καταγωγής σε ίση μοίρα με τους πιστωτές του κράτους μέλους καταγωγής προκειμένου για την αναγγελία απαιτήσεων και την υποβολή των σχετικών εγγράφων παρατηρήσεων. Το άρθρο αυτό θεσπίζει επίσης στην παράγραφο 3 διατάξεις για τη διαδικασία της αναγγελίας απαιτήσεων.

Το άρθρο 17 ορίζει στην παράγραφο 1 προδιαγραφές ως προς τη γλώσσα και το έντυπο που χρησιμοποιούνται για το σημείωμα περί του οποίου το άρθρο 15. Σύμφωνα με το βασικό κανόνα, οι πληροφορίες του σημειώματος παρέχονται στην επίσημη γλώσσα ή σε μια από τις επίσημες γλώσσες του κράτους μέλους καταγωγής, χρησιμοποιείται όμως έντυπο με κοινό τίτλο σε όλες τις γλώσσες της Κοινότητας. Για τους πιστωτές όμως που έχουν απαιτήσεις εξ ασφαλίσεως οι πληροφορίες οφείλουν να παρέχονται σε επίσημη γλώσσα του κράτους μέλους στο οποίο ο πιστωτής έχει τη συνήθη διαμονή, κατοικία ή έδρα.

Το άρθρο 17 προβλέπει περαιτέρω στην παράγραφο 2 ότι ο τυχόν πιστωτής κράτους μέλους διαφόρου του κράτους μέλους καταγωγής μπορεί να αναγγέλλει απαίτηση ή να υποβάλλει παρατηρήσεις σε επίσημη γλώσσα της χώρας του. Το έγγραφο οφείλει ωστόσο να φέρει τον σχετικό τίτλο σε επίσημη γλώσσα του κράτους μέλους καταγωγής.

Το άρθρο 18 διαλαμβάνει υποχρέωση των εκκαθαριστών να ενημερώνουν τακτικά τους πιστωτές και δη όσον αφορά την πρόοδο των εκκαθαριστικών διαδικασιών. Περιλαμβάνει επίσης διάταξη που επισημαίνει τη δυνατότητα των εποπτικών αρχών των κρατών μελών να ζητούν πληροφορίες από την εποπτική αρχή του κράτους μέλους καταγωγής.

III.7. *Τίτλος IV — Κοινές διατάξεις περί των μέτρων εξυγίανσης και των διαδικασιών εκκαθάρισης*

Ο τίτλος αυτός πραγματεύεται εν μέρει ζητήματα επιλογής δικαίου, εν μέρει δε τα διοικητικού και ορολογικού χαρακτήρος ζητήματα, που αφορούν από κοινού τα μέτρα εξυγίανσης και τις εκκαθαριστικές διαδικασίες.

Τα άρθρα 19 έως 26 περιλαμβάνουν παρεκκλίσεις από τη γενική αρχή περί εφαρμογής της νομοθεσίας του κράτους μέλους καταγωγής, περί της οποίας για μεν τα μέτρα εξυγίανσης το άρθρο 4, για δε τις εκκαθαριστικές διαδικασίες το άρθρο 9. Κατά τη σύνταξη των παρεκκλίσεων αυτών, το Συμβούλιο θεώρησε προσήκον να ενσωματώσει την προσέγγιση των συναφών διατάξεων της σύμβασης περί αφερεγγυότητας, δεδομένου ότι κατά τον καθορισμό του εφαρμοστέου δικαίου των περιπτώσεων που προβλέπονται στα εν λόγω άρθρα δεν υπάρχει αποχρών λόγος να τύχουν οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις μεταχείρισης διαφορετικής απ' ό,τι οι άλλες επιχειρήσεις.

Το άρθρο 19 ορίζει ότι τα αποτελέσματα των μέτρων εξυγίανσης και των εκκαθαριστικών διαδικασιών στις συμβάσεις απασχόλησης, στις συμβάσεις που παρέχουν δικαίωμα χρήσεως ή κτήσεως κυριότητας επί ακινήτου, πλοίου ή αεροσκάφους διέπονται από το δίκαιο του κράτους μέλους το εφαρμοστέο στις εν λόγω συμβάσεις και δικαιώματα. 'Αλλα ζητήματα, όπως η αναγγελία, εξακρίβωση, αποδοχή και κατάταξη απαιτήσεων επί παρομοίων συμβάσεων, θα πρέπει να διέπονται από το δίκαιο του κράτους μέλους καταγωγής, όπως δηλώνεται στην αντίστοιχη αιτιολογική σκέψη 25.

Το άρθρο 20 καθιστά άθικτα τα εμπράγματα δικαιώματα τρίτων (και πιστωτών) επί στοιχείων του ενεργητικού της ασφαλιστικής επιχείρησης της ευρισκόμενης επί του εδάφους άλλου κράτους μέλους κατά τη στιγμή της έναρξης των εκκαθαριστικών διαδικασιών ή των μέτρων εξυγίανσης. Το άρθρο περιλαμβάνει μη εξαντλητικό κατάλογο των εμπραγμάτων δικαιωμάτων κατά την έννοια των διατάξεών του και αναφέρει ρητά, προκειμένου να καλύπτονται και τα «floating charges», τα δικαιώματα τα αντιτάξιμα έναντι τρίτων που είναι εγγεγραμμένα σε δημόσιο βιβλίο, διά των οποίων είναι δυνατή η απόκτηση εμπραγμάτου δικαιώματος κατά τα οριζόμενα στις διατάξεις του άρθρου.

Το άρθρο 21 ορίζει ότι η έναρξη των μέτρων εξυγίανσης ή των εκκαθαριστικών διαδικασιών κατά ασφαλιστικής επιχείρησης δεν θίγει την επιφύλαξη κυριότητας τίτλου του πωλητή στην περίπτωση κατά την οποία η ασφαλιστική επιχείρηση αγοράζει στοιχείο του ενεργητικού, ούτε κωλύει τον αγοραστή από του να αποκτήσει έναν τίτλο στην περίπτωση κατά την οποία η ασφαλιστική επιχείρηση πωλεί περιουσιακά στοιχεία (η δε παράδοση έχει ήδη λάβει χώρα), εάν κατά τη στιγμή της έναρξης των διαδικασιών το στοιχείο του ενεργητικού ευρίσκεται στο έδαφος κράτους μέλους διαφορετικού από το κράτος έναρξης της διαδικασίας.

Το άρθρο 22 ορίζει ότι η έναρξη των μέτρων εξυγίανσης ή των διαδικασιών εκκαθάρισης δεν θίγει το δικαίωμα των πιστωτών να προτείνουν συμψηφισμό των απαιτήσεών τους προς τις αντίστοιχες απαιτήσεις της ασφαλιστικής επιχείρησης, εφόσον ο εν λόγω συμψηφισμός επιτρέπεται από το δίκαιο που διέπει την απαίτηση της ασφαλιστικής επιχείρησης.

Το άρθρο 23 προβλέπει μια επιπλέον παρέκκλιση από τη νομοθεσία του κράτους μέλους καταγωγής, υπάγοντας τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των μερών εντός μιας οργανωμένης αγοράς στη νομοθεσία που διέπει την εν λόγω αγορά (με δυνατότητα εξαίρεσης των εμπραγμάτων δικαιωμάτων).

Τα άρθρα 20 έως 23 περιλαμβάνουν ανεξαιρέτως διάταξη σύμφωνα με την οποία δεν κωλύονται αγωγές ακυρότητας, ακύρωσης ή κήρυξης του ανενεργού, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 9 παράγραφος 2 στοιχείο ιβ). Αυτό σημαίνει ότι στις αγωγές αυτές εφαρμόζεται η νομοθεσία του κράτους μέλους καταγωγής. Το άρθρο 24, πάντως, θέτει όρια στην εφαρμογή της νομοθεσίας του κράτους μέλους καταγωγής δυνάμει του άρθρου 9 παράγραφος 2 στοιχείο ιβ). Ως εκ τούτου, η περί ης λόγος διάταξη δεν εφαρμόζεται στην περίπτωση κατά την οποία τυχόν πρόσωπο που ωφελήθηκε από δικαιοπραξία επιζήμια για το σύνολο των πιστωτών κομίσει αποδείξεις ότι η εν λόγω δικαιοπραξία διέπεται από το δίκαιο κράτους μέλους διαφόρου του κράτους μέλους καταγωγής και ότι το δίκαιο αυτό δεν προβλέπει προσβολή της δικαιοπραξίας στη συγκεκριμένη περίπτωση. Τούτο σημαίνει ότι προσβολή της δικαιοπραξίας πρέπει να είναι δυνατή δυνάμει της νομοθεσίας που διέπει τη συγκεκριμένη δικαιοπραξία.

Σημειωτέον ότι, παρά το γεγονός ότι το άρθρο 24 έχει υπαχθεί για πρακτικούς λόγους στον τίτλο IV, τόσο το εν λόγω άρθρο όσο και οι διατάξεις των άρθρων 20 έως 23 για τις οποίες γίνεται λόγος στο προηγούμενο εδάφιο αφορούν μόνον τις εκκαθαριστικές διαδικασίες, αφού και το άρθρο 9 παράγραφος 2 στοιχείο ιβ) αφορά μόνον αυτές.

Το άρθρο 25 αποσκοπεί στην προστασία τρίτων αγοραστών ακινήτων, πλοίων, αεροσκαφών ή κινητών αξιών σε περίπτωση κατά την οποία η ασφαλιστική επιχείρηση διαθέτει τα περιουσιακά αυτά στοιχεία μετά την έναρξη της εκκαθαριστικής διαδικασίας ή τη λήψη μέτρων εξυγίανσης. Το άρθρο ορίζει ότι το κύρος της εν λόγω δικαιοπραξίας διέπεται από το δίκαιο του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου βρίσκεται το ακίνητο ή το οποίο επιτάσσει την τήρηση του βιβλίου, του συστήματος ή του λογαριασμού.

Το άρθρο 26 υπάγει τα αποτελέσματα των μέτρων εξυγίανσης ή των εκκαθαριστικών διαδικασιών επί εκκρεμοδικίας που αφορά στοιχείο του ενεργητικού, ή δικαίωμα το οποίο έχει απεκδυθεί η ασφαλιστική εταιρεία, αποκλειστικά και μόνο στο δίκαιο του κράτους μέλους της εκκρεμοδικίας.

Το άρθρο 27 περιλαμβάνει διατάξεις όσον αφορά τους διαχειριστές και τους εκκαθαριστές. Ο διορισμός τους αποδεικνύεται με την προσκόμιση επικυρωμένου εγγράφου της απόφασης για το διορισμό τους ή οποιασδήποτε άλλης βεβαίωσης που εκδίδουν οι αρχές του κράτους μέλους καταγωγής. Η αρχή της καθολικότητας εφαρμόζεται εξ ίσου στους διαχειριστές και εκκαθαριστές, ούτως ώστε τις εξουσίες που δικαιούνται να ασκούν στο κράτος μέλος καταγωγής τους να δικαιούνται να τις ασκούν σε ολόκληρη την Κοινότητα. Ωστόσο, ο διαχειριστής ή εκκαθαριστής οφείλει να συμμορφώνεται με τη νομοθεσία του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου επιθυμεί να αναλάβει δράση, ιδίως όσον αφορά τη ρευστοποίηση του ενεργητικού και την ενημέρωση των εργαζομένων, αν και οι εξουσίες του καθορίζονται εν γένει από τη νομοθεσία του κράτους μέλους καταγωγής. Το άρθρο ορίζει ρητά ότι οι εξουσίες αυτές δεν περιλαμβάνουν χρήση βίας ούτε δικαιοδοτικές εξουσίες.

Το άρθρο 28 δίνει στον διαχειριστή, εκκαθαριστή ή οποιαδήποτε άλλη αρχή ή πρόσωπο, δεόντως εξουσιοδοτημένο από το κράτος μέλος καταγωγής, το δικαίωμα να ζητήσει την καταχώριση της εκκαθαριστικής διαδικασίας ή του μέτρου εξυγίανσης στα σχετικά βιβλία. Οι δαπάνες της καταχώρισης λογίζονται ως δαπάνες της διαδικασίας.

Το άρθρο 29 εντέλλεται το επαγγελματικό απόρρητο, το οποίο εφαρμόζεται σε όλα τα πρόσωπα από τα οποία απαιτείται να δέχονται ή να παρέχουν πληροφορίες στα πλαίσια των διαδικασιών ενημέρωσης που καθορίζονται στα άρθρα 5, 8 και 30, παραπέμποντας στις συναφείς διατάξεις των τρίτων οδηγιών αλλά εξαιρώντας ταυτόχρονα τις δικαστικές αρχές, στις οποίες εφαρμόζονται οι υφιστάμενες εθνικές διατάξεις.

Το άρθρο 30 περιλαμβάνει ειδικές διατάξεις για τα υποκαταστήματα ασφαλιστικών επιχειρήσεων τρίτων χωρών που ευρίσκονται εντός της Κοινότητας. Στην τροποποιημένη πρόταση τα υποκαταστήματα αυτά αποτελούν αντικείμενο αυτοτελούς τίτλου που περιλαμβάνει παράλληλες διατάξεις ταυτόσημες με τις διατάξεις που εφαρμόζονται στις κοινοτικές επιχειρήσεις. Στην κοινή θέση, ωστόσο, τα κοινοτικά υποκαταστήματα ασφαλιστικών επιχειρήσεων τρίτων χωρών υπάγονται άμεσα, δυνάμει του άρθρου 1 παράγραφος 2, στις αυτές διατάξεις όπως και οι κοινοτικές ασφαλιστικές επιχειρήσεις. Σκοπός του άρθρου 30 συνεπώς είναι να θεσπίσει ερμηνευτικούς κανόνες για τους ανάλογους ορισμούς που αναφέρονται στο άρθρο 2. 'Ετσι, ως «κράτος μέλος καταγωγής» νοείται το κράτος μέλος που χορήγησε την άδεια λειτουργίας στο υποκατάστημα σύμφωνα με το άρθρο 23 της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ και το άρθρο 27 της οδηγίας 79/267/ΕΟΚ, ως δε «εποπτικές αρχές» και «αρμόδιες αρχές» νοούνται οι αρχές του κράτους μέλους στο οποίο έλαβε άδεια λειτουργίας το υποκατάστημα.

Το άρθρο 30 ορίζει επίσης ότι εάν μια ασφαλιστική επιχείρηση με έδρα εκτός Κοινότητας έχει υποκαταστήματα εγκατεστημένα σε περισσότερα του ενός κράτη μέλη, κάθε υποκατάστημα αντιμετωπίζεται αυτόνομα όσον αφορά την εφαρμογή της οδηγίας. Εάν φερ' ειπείν υπάρξουν παράλληλες εκκαθαριστικές διαδικασίες ή μέτρα εξυγίανσης για τα υποκαταστήματα, απαιτείται από τις αρμόδιες και τις εποπτικές αρχές των συγκεκριμένων κρατών μελών προσπάθεια συντονισμού των δράσεών τους. Ανάλογη διάταξη ισχύει και για όλους τους διαχειριστές ή εκκαθαριστές.

Τα άρθρα 31 έως 33 είναι συνήθεις διατάξεις εφαρμογής. Το Συμβούλιο όρισε ότι η οδηγία εφαρμόζεται μόνον σε εκείνες τις εκκαθαριστικές διαδικασίες ή τα μέτρα εξυγίανσης που θα αρχίσουν ή θα ληφθούν μετά την ημερομηνία κατά την οποία οφείλουν να συμμορφωθούν με την οδηγία τα κράτη μέλη. Συνεπώς, δεν θα υπάρξει αναδρομική εφαρμογή της οδηγίας.

IV. **ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ**

Το Συμβούλιο φρονεί ότι η κοινή θέση συμμορφώνεται πλήρως με τους στόχους της τροποποιημένης πρότασης της Επιτροπής, που είναι να θεσπιστεί καθεστώς βασιζόμενο κυρίως στις αρχές της ενότητας και της καθολικότητας, καθώς και με το πνεύμα των τροπολογιών του Κοινοβουλίου, ενισχύοντας μεταξύ άλλων τις δυνατότητες των πιστωτών να ενημερώνονται. Οι αλλαγές που επέφερε το Συμβούλιο, για τις οποίες συμφωνεί απολύτως η Επιτροπή, προχωρούν ακόμη περισσότερο στην προώθηση των στόχων της τροποποιημένης πρότασης και λαμβάνουν δεόντως υπόψη τις εξελίξεις του συναφούς νομοθετικού περιβάλλοντος κατά τη διάρκεια του εκτεταμένου διαστήματος εξέτασης που χρησιμοποίησε το Συμβούλιο.